A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. szeptember 9.*

A T-475/07. sz. ügyben,

a **Dow AgroSciences Ltd** (székhelye: Hitchin [Egyesült Királyság] és 20 másik felperes, amelyek neve a mellékletben szerepel, képviselik: C. Mereu és K. Van Maldegem ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Parpala és B. Doherty, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: J. Stuyck ügyvéd)

alperes ellen

a trifluralinnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétele megtagadásáról és az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyének visszavonásáról szóló, 2007. szeptember 20-i 2007/629/EK bizottsági határozat [az értesítés a C (2007) 4282. számú dokumentummal történt; (HL L 255., 42. o.)] megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: J. Azizi elnök, E. Cremona és S. Frimodt Nielsen (előadó) bírák,

hivatalvezető: K. Pocheć tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. december 16-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Az alapügy tényállása

1 A trifluralin a dinitroanilin típusú gyomirtó szerek osztályába tartozó, szelektív hatású gyomirtó szerként használt hatóanyag. A fűfélék és a kétszikű gyomok elleni küzdelemre használható. A trifluralint a gyökérzet és a levélzet elnyeli, és megakadályozza a sejtosztódást. Az esetek nagy részében a trifluralint – a napfény okozta rongálódásának elkerülése érdekében – a talajba viszik be.

2 A trifluralin a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (HL L 230., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 11. kötet, 332. o.) 8. cikkének (2) bekezdése szerinti munkaprogram második szakaszába tartozik, és az anyagok azon listáján szerepel, amelyre a 91/414 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram második és harmadik szakaszának végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2000. február 28-i 451/2000/EK rendelettel (HL L 55., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 28. kötet, 292. o.) létrehozott eljárások vonatkoznak.

3 A 91/414 irányelvnek megfelelően lefolytatandó értékelés tekintetében reprezentatív készítmény az „EF 1521" (más néven Treflan), amely – Európában különböző kereskedelmi nevek alatt forgalmazott – emulgeálható koncentrátum.

4 A Dow AgroSciences Ltd (első felperes), nemzetközi koordinációs központján keresztül a Makhteshim-Agan Holding BV (második felperes), a Makhteshim Agan International Coordination Center (harmadik felperes), a Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Lda (negyedik felperes) és a Finchimica SpA (ötödik felperes) jelezte az Európai Közösségek Bizottságának azon szándékát, hogy fel kívánja vetetni a trifluralint a 91/414 irányelv I. mellékletébe. Az első felperes – saját, valamint a negyedik és ötödik felperes nevében – 2000. augusztus 25-én nyújtotta be bejelentését. A második és a harmadik felperes 2000. augusztus 29-én nyújtotta be bejelentését.

5 Valamennyi bejelentésre [A3. és A4. melléklet] a 451/2000 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésében előírt, 2000. augusztus 31-ben megállapított határidő lejárta előtt került sor.

6 A felvétel iránti kérelmét bejelentő valamennyi fél trifluralint, illetve trifluralinalapú növényvédő szereket állít elő vagy gyárt, vagy pedig az e termékek forgalmazására és értékesítésére vonatkozó nemzeti engedélyek jogosultja az Európai Unió egy vagy több tagállamában.

7 A European Union Trifluralin Taskforce (EUTTF) (a trifluralinnal foglalkozó európai uniós munkacsoport) – amelynek az a feladata, hogy koordinálja a bejelentő vállalkozásoknak a trifluralin értékelési eljárása keretében a Bizottsággal folytatott kommunikációra irányuló törekvéseit – 2001 márciusában jött létre az Agan Chemical Manufacturers Ltd és a Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Lda részvételével. Ez utóbbi a Dow AgroSciences BV-t (hatodik felperes) és a Suroholi – Comercio Internacional e Servicios Lda-t tömörítő részvénytársaság.

8 A Dow AgroSciences BV bejelentőként a Dow AgroSciences Ltd jogutódja lett, a Bizottság a Dow AgroSciences BV-t pedig ennek megfelelően kezelte.

9 A 451/2000 rendelet I. melléklete B. részének megfelelően a Görög Köztársaságot jelölték ki a trifluralin értékelésével megbízott referens tagállamként.

10 A felperesek 2002. április 24-én nyújtották be dossziéjukat a referens tagállamnak.

11 A referens tagállam értékelési jelentéstervezetét 2003. július 11-én terjesztette elő. A jelentéstervezetben a következő két feltétel tiszteletben tartása mellett ajánlották a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét: egyrészről a trifluralin 950 g/kg mennyiségű minimális tisztasága, másrészről pedig a vízi élőlények védelme céljából kockázatcsökkentő intézkedéseknek a tagállamok általi meghozatala az engedélyek kiadása során.

12 Az ökotoxicitást illetően a referens tagállam értékelési jelentéstervezetének 4.9. pontja a következőket pontosítja:

„Azon kockázat mérséklése érdekében, amelynek a vízi élőlények ki vannak téve, illetve a nem permetezett védőzónák területének csökkentése érdekében, a bejelentő – meghatározott, tagállami szintű aggályokra válaszul – előirányozhatja új

kísérletek elvégzését. E vizsgálatok nem képeznek a trifluralinnak a [91/414 irányelv] I. mellékletébe való felvétele tekintetében megkövetelt feltételt."

13 Az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EÉBH) 2003. július 24-én a 451/2000 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében előírt szakértői értékelés megkezdése céljából megküldte az értékelésijelentés-tervezetet a tagállamoknak és a bejelentőknek.

14 Több tagállam fűzött írásbeli megjegyzéseket az értékelésijelentés-tervezethez, és ezekben két tagállam fejtette ki aggályait a trifluralin perzisztenciája, bioakkumulációja és jelentős illékonysága miatt, és úgy vélték, hogy ezt a hatóanyagot nem szabad engedélyezni.

15 Az EÉBH értékeléssel foglalkozó munkacsoportjának 2004. január 15-én a bejelentő vállalkozások és az European Crop Protection Association (Európai Növényvédőszergyártók Egyesülete) képviselőinek jelenlétében lezajlott első ülésén e megjegyzések újból elhangzottak, és megállapították, hogy – többek között a hatóanyag tárolása közbeni stabilitására, élettartamára, a szennyezőanyag-tartalom meghatározására szolgáló analitikai módszerekre, valamint az emlősök tekintetében fennálló toxicitásra vonatkozóan – különféle további adatokra, az olajos magvak tekintetében a metabolizmusra vonatkozó vizsgálatra, továbbá a hatóanyag viselkedésére és környezeti sorsára vonatkozóan több vizsgálatra lesz szükség.

16 2004. március 3-án a bejelentők képviselője elektronikus levelet küldött az EÉBH-nak, amelyben a következő szerepelt:

„Igazoljuk a részünkre a referens tagállam által a trifluralinra vonatkozóan küldött értékelő táblázat kézhezvételét, észrevételeink kidolgozása pedig folyamatban van. Egy meghatározott kérdést illetően azonban meg kell ismernünk álláspontjukat.

A [trifluralinra vonatkozó értékelő táblázat] második része első oszlopának 2.4. pontjában a következő olvasható: »a bejelentőnek genotoxicitási vizsgálatokat […], valamint a TR-22 és a TR-28 növényi metabolitok tekintetében akut orális toxicitási kísérleteket, illetve az olajos magvak alternatív metabolizmusára vonatkozó, a magvakban lévő metabolitok meghatározására kiterjedő vizsgálatot kell benyújtania«. Amint azt az értékelő ülésen kifejtettük, szintetikus vegyészettel foglalkozó szakembereink jelezték, hogy igen nehéz és hosszadalmas lesz a toxicitási vizsgálatok megfelelő elvégzéséhez elegendő mennyiségű TR-28-at előállítani, valamint hogy ennélfogva esetleg könnyebb, hatékonyabb és hasznosabb az olajos magvak metabolizmusára vonatkozó, a magvakban lévő metabolitok meghatározására kiterjedő vizsgálat lefolytatása, mivel a növényrészek e kezelt frakciói azok, amelyeket az emberek és az állatok fogyasztanak. Legyenek szívesek ismertetni álláspontjukat a metabolizmusra vonatkozó új vizsgálat benyújtásának határidejét illetően, figyelemmel arra, hogy nem rövid vizsgálatról van szó."

17 2004. március 5-én az említett elektronikus levélre az EÉBH a következőket tartalmazó elektronikus levélben válaszolt:

„Március 3-i elektronikus levelükben felvetik a trifluralin TR-22 és TR-28 növényi metabolitjaira vonatkozó új vizsgálatokkal kapcsolatban szükséges információk kérdését.

Ezeket a követelményeket a tagállamok a legutóbbi értékelő ülésen megvitatták és megállapították, továbbá azokat – az adatokra vonatkozó egyéb követelményekkel együtt – felvették az értékelő táblázatba. Most az Önök feladata, hogy e követelményeknek – akár a kért információk benyújtásával, akár a kért információk szolgáltatásának megerősítésével – megfeleljenek.

Erre figyelemmel, a trifluralin szakértői értékelése során továbbra is be fogják tartani a [91/414 tanácsi irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram harmadik szakaszának végrehajtásáról szóló további részletes szabályok megállapításáról és a 451/2000 rendelet módosításáról szóló, 2002. augusztus 14-i] 1490/2002/

EK [bizottsági] rendeletben [(HL L 224., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 36. kötet, 524. o.)] meghatározott határidőket. A még nem nyújtott esetleges információkat az EÉBH kockázatértékelésre vonatkozó következtetései fogják tartalmazni."

18 Mivel néhány tagállam nem értett egyet a referens tagállam jelentésével, úgy határoztak, hogy a kérdést felvetik a European Pesticides Co-ordination (növényvédő szerek európai koordináló egysége, a továbbiakban: EPCO) – azaz a Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (Szövetségi Fogyasztóvédelmi és Élelmiszerbiztonsági Hivatal) és a UK Pesticides Safety Directorate (az Egyesült Királyság növényvédőszer-biztonsággal foglalkozó főigazgatósága) tisztviselőiből álló operatív titkárságának – ülésein, amely egységnek az EÉBH keretében az a feladata, hogy a gyakorlatban megszervezze a szakértői értékeléssel megbízott szakértők üléseit.

19 A tagállamok műszaki szakértői által az értékelési jelentéstervezet felülvizsgálata céljából lefolytatott értékelésre, valamint az annak eredményeként kidolgozott megjegyzések megállapítására 2004 áprilisa és júniusa között került sor, amely időszak során az EPCO hat alkalommal ülésezett, amely ülések keretében egyéb hatóanyagok mellett a trifluralint is vizsgálták:

– 2004. április 27–28.: az EPCO 2. ülése (környezeti sors és viselkedés);

– 2004. április 28–29.: az EPCO 3. ülése (ökotoxicitás);

– 2004. május 10–12.: az EPCO 4. ülése (az emlősökre gyakorolt toxicitás);

– 2004. május 11–12.: az EPCO 5. ülése (szermaradékok és analitikai módszerek);

– 2004. május 15–16.: az EPCO 6. ülése (fizikai és kémiai tulajdonságok);

– 2004. június 22.: az EPCO 8. ülése (ökotoxicitás).

20 Az EPCO 2004. június 22-én tartott szakértői ülésének következtetései (93. és 94. o.) a következőket tartalmazzák:

„Az adatokra vonatkozó új követelmények: az újabb kockázatértékelés céljából 0,3 μg/l NOEC [a megfigyelhető hatást nem okozó koncentráció] mellett kell alkalmazni a kezdeti EPEC-et [becsült környezeti koncentráció]. Amennyiben a bejelentő nem ért ezzel egyet, úgy – a legkritikusabb expozíciós időszak meghatározása céljából – eltérő expozíciós rendszerek mellett további vizsgálatokat kell végezni.

A bejelentő köteles a különböző expozíciós időtartamokat magukban foglaló és – legérzékenyebb halfajként – a fürgecselle (pimephales promelas) alkalmazásával végzett expozíciós vizsgálatokat benyújtani."

21 A bejelentők részére megküldött 2004. október 6-i elektronikus levélben a referens tagállam a következőt jelezte:

„Csatolva az ökotoxicitásra és a szermaradványokra vonatkozó adatokkal kapcsolatos, az EPCO üléseit követően a trifluralinra vonatkozóan kidolgozott értékelő táblázatban ismertetett követelmények. A hatóanyag sorsával, viselkedésével és toxicitásával kapcsolatos részek nem képeznek követelményt az adatokat illetően, a fizikára/kémiára, valamint az analitikai módszerekre vonatkozó szakasz nem képezte annak részét, mivel arra vonatkozóan az EPCO-nak még egy kérdést tisztáznia kell."

22 Ehhez a 2004. október 6-i elektronikus levélhez csatolták az EPCO szakértői ülése fenti 20. pontban említett jegyzőkönyvének szövegét.

23 Az értékeléssel foglalkozó munkacsoportnak az EÉBH által 2004. november 8–9-re szervezett és a bejelentők részvételével zajló ülésén a referens tagállam jelezte, hogy 2005 júliusában a bejelentők szolgáltak bizonyos adatokkal, ezúttal a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálattal.

24 Az értékeléssel foglalkozó munkacsoportnak az EÉBH által 2005. február 8–9-re szervezett és a bejelentők részvételével zajló ülésén a munkacsoport az ökotoxicitást illetően a következőt jelezte:

„Az adatokkal kapcsolatos két követelmény még mindig kiegészíthető [ezt a részt] illetően. Mindezidáig semmilyen információval nem szolgáltak."

25 Ezen ülést követően a referens tagállam 2005. február 22-i elektronikus levelében a következőkről tájékoztatta a bejelentő vállalkozásokat:

„Az EÉBH-nak a trifluralinra vonatkozó következtetésekről szóló tervezete a háromnapos ülésen folytatott hosszas megbeszéléseket követően véglegessé vált. Mindez az alábbiakkal indokolható:

– a trifluralin PBT-kénti [perzisztens, bioakkumulatív és mérgező] és POP-kénti [környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok] tulajdonságait illetően az egyik tagállam által késedelmesen benyújtott észrevételek;

– a POP-ról szóló új tanácsi rendelet figyelembevételével az egyik tagállam általi új módosítás […].

Annak ellenére, hogy sem az EÉBH, sem a referens tagállam nem értékelte a trifluralin POP-kénti tulajdonságait, az ülésen úgy vélték, hogy – a POP-ok kérdését illetően – a figyelem felkeltése érdekében az EÉBH következtetéseit erre a kérdésre vonatkozó bekezdéssel kell kiegészíteni.

Jóllehet a POP-okkal kapcsolatos kérdés nem szerepel valamely hatóanyag 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadására vonatkozó szempontok között, a fent említett rendelet értelmében az [Európai Unió] piacáról ki kell vonni a POP-ként besorolt hatóanyagokat.

Ezt a kérdést a Bizottság »jogalkotási« ülésén figyelembe kell venni, amikor a trifluralin esetét vitatják meg.

Mindazonáltal még nem kaptunk hivatalos információkat a jövőbeli szakaszokról és a közeljövőben megtartandó ilyen ülések időpontjáról".

26 Az EÉBH 2005. március 14-én hozta meg szakvéleményét.

27 Az EÉBH szakvéleménye nyolc – még elvégzendő, illetve már folyamatban lévő – vizsgálat jegyzékét, és minden egyes vizsgálat tekintetében a bejelentők általi benyújtások – 2005 júliusától 2006 márciusáig terjedő – lehetséges időpontjára utaló jelzést, illetve arra vonatkozó jelzést tartalmaz, hogy a bejelentők nem jeleztek semmilyen megfelelő időpontot. E vizsgálatok körében szerepelt többek között a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálat.

28 Szakvéleményében az EÉBH pontosítja, hogy amiatt nem tudta figyelembe venni a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról és a 79/117/EGK irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 850/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet (HL L 158., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 465. o.), mert az a szakértői értékelésnek már egy előrehaladott szakaszában lépett hatályba, azonban az ez alkalommal értékelt, rendelkezésre álló információknak lehetővé kell tenniük a Bizottság és a tagállamok számára, hogy a trifluralint is az e rendelet rendelkezéseire tekintettel értékeljék.

29 Következtetéseiben az EÉBH – annak jelzése mellett, hogy különféle vizsgálatokra még továbbra is szükség van – a következő aggályos kérdéseket hangsúlyozza:

– a vízi élőlények – különösen a halak – tekintetében fennálló fokozott toxicitás;

– fokozott bioakkumulációs kockázat;

– jelentős perzisztencia a talajban;

– magas fokú illékonysága miatt nagy távolságra jutó, levegőn keresztüli terjedés kockázata.

30 A vízi élőlények tekintetében fennálló fokozott toxicitást illetően az EÉBH úgy véli, hogy új adatokra van szükség, valamint hogy e tekintetben a kockázatértékelést csak az adatok elemzését követően lehet elvégezni (a jelentés 33. és 34. oldala). Az EÉBH továbbá úgy véli, hogy megfelelő kockázatcsökkentő intézkedésekre van szükség a vízi élőlények tekintetében meglévő akut kockázatot illetően (a jelentés 35. oldala).

31 A Bizottság a Dow AgroSciencesnek írt 2005. május 2-i levelében felkérte a felpereseket, hogy a levél kézhezvételétől számított négy héten belül nyújtsák be az EÉBH végleges jelentésében szereplő következtetésekre vonatkozó megjegyzéseiket. A Bizottság azt is jelezte, hogy az értékelési eljárásra irányadó szigorú határidők miatt nem fognak elfogadni semmilyen további vizsgálatot, illetve a bejelentett felhasználások semmiféle módosítását.

32 A Bizottság a Dow AgroSciencesnek írt 2005. június 23-i levelében ismételten emlékeztetett arra, hogy nem vehet figyelembe semmilyen újabb adatot vagy vizsgálatot, valamint hogy a megjegyzések nem szolgálhatnak az értékelési eljárás újbóli megnyitására. A Bizottság továbbá pontosította, hogy nem válaszol a felperesek által feltett technikai jellegű kérdésekre, valamit hogy nem ad információkat a tagállamok e tekintetben meglévő álláspontjaira vonatkozóan.

33 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2005. július 14–15-i ülésének napirendjére felvették a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvtervezetet, amiről a referens tagállam elektronikus levélben tájékoztatta a felpereseket.

34 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság ezt követő – 2005. szeptember 22–23-i – ülésének napirendjében ismételten szerepel a trifluralin felvételéről szóló irányelvtervezet.

35 A Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága 2005. október 21-i feljegyzésében úgy vélte, hogy a trifluralint a Technical Committee on New and Existing Substances (új és meglévő anyagok műszaki bizottsága) alcsoportnak (a továbbiakban: TC-NES alcsoport) a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokkal (a továbbiakban: POP-ok) kapcsolatos kritériumokra tekintettel meg kell vizsgálnia. Ebben a feljegyzésben – a 91/414 irányelvben megállapított rövid határidőkre tekintettel – a

Környezetvédelmi Főigazgatóság azt javasolta, hogy ezen eljárás keretében a hivatalos döntés hiánya ellenére a lehető leghamarabb szakértői csoport vizsgálja meg a trifluralint. A Környezetvédelmi Főigazgatóság jelezte, hogy az említetthez hasonló szakvélemény óriási segítséget jelentene a 91/414 irányelv keretében lefolytatott eljárás során az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság, és a Bizottság számára. Ugyanezen feljegyzésben a Környezetvédelmi Főigazgatóság kifejezte azon óhaját, hogy a TC-NES alcsoport ezt a kérdést a 2005. október 25–26-i ülésén vitassa meg.

36 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2005. november 17–18-i ülésén jelezték, hogy a dossziét továbbították a TC-NES alcsoportnak.

37 Az EUTTF 2006. január 6-i levelében tudomásul vette a POP-kriériumok alapján elvégzett vizsgálatot, a TC-NES alcsoportnak pedig benyújtotta az ezen értékelésre vonatkozó észrevételeit.

38 2006. január 19-én a felperesek levelet küldtek a Bizottságnak a 91/414 irányelvben előírt értékelés keretében a trifluralin POP-kritériumok tekintetében való értékelése jogszerűségének vitatása céljából.

39 A Környezetvédelmi Főigazgatóság által kidolgozott, 2006. február 3-án kelt munkadokumentumban többek között az alábbiakat pontosítják:

„Megállapították, hogy a trifluralin esetlegesen POP, a 91/414 irányelv alapján hatáskörrel rendelkező hatóságok kérésére pedig a […] TC-NES alcsoport a POP szűrési kritériumainak tükrében elvégezte a dosszié felülvizsgálatát […]

Az […] alcsoport arra a következtetésre jutott, hogy a trifluralin esetében teljesülnek a POP-pá minősítést lehetővé tevő szűrési kritériumok. Ez a következtetés azonban azon alapult, hogy bizonyos észrevételek azt jelzik, hogy a bolygó tekintetében fennálló kockázat meghatározását illetően következtetéseknek a perzisztencia relevanciája alapján történő levonása esetleg alaposabb vizsgálatot igényelhet.

A trifluraliné az első ilyen jellegű eset azóta, hogy a 91/414 irányelv hatályba lépett, a kérdésben hatáskörrel rendelkező jogalkotási munkacsoport ülésén pedig nem tudtak megállapodni abban, hogy az ehhez hasonló esetekben hogyan kell értelmezni a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését. Következésképpen a munkacsoport úgy határozott, hogy e kérdést illetően kikéri a 850/2004 rendelet szerint hatáskörrel rendelkező hatóságok szakvéleményét.

[…]

Következtetés

A trifluralin olyan már meglévő, növényvédő szerekben használt hatóanyagra szolgál példaként, amely a POP-ok tulajdonságait mutatja. Következésképpen a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való esetleges felvételének vizsgálata, valamint a trifluralint tartalmazó növényvédő szerre vonatkozó nemzeti engedély megadása céljából alkalmazni kell a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését.

A 850/2004 rendelet meglévő vegyi anyagokra és növényvédő szerekre vonatkozó 3. cikke (3) bekezdésének szövege igen tág mérlegelési mozgásteret biztosít az értékelési és engedélyezési rendszerekben részt vevő hatóságok számára. A mezőgazdasági termékekre szándékosan alkalmazott, ekként pedig a természetben terjedő növényvédő szer esetében a kitettség kizárólag az ilyen növényvédő szer használatának tilalmával küszöbölhető ki teljesen. Közvetlenül a rendeletből, illetve [a POP-okról szóló, 2001. május 22-én aláírt] Stockholmi Egyezményből azonban nem lehet a bármely kitettség kiküszöbölésére irányuló kötelezettségre következtetni. Ily módon az érintett

értékelési és engedélyezési rendszer keretében dolgozó hatóságoknak kell eseti alapon dönteniük arról, hogy a POP-hoz hasonló valamely hatóanyag tekintetében mit lehet »megfelelő ellenőrző intézkedésnek« tekinteni.

Kérjük a POP-pal foglalkozó, hatáskörrel rendelkező hatóságokat, hogy ezt a kérdést az ülést megelőzően vitassák meg a 91/414 irányelv keretében dolgozó partnereikkel, ismertessék véleményüket a fent említett kérdésekkel kapcsolatban, továbbá – amennyiben lehetséges – a rendelet 3. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozóan közösen fogalmazzanak meg szakvéleményt, amelyet továbbítani lehet a 91/414 irányelv szerint hatáskörrel rendelkező hatóságok részére."

40 A Bizottság a felperesek 2006. január 19-i elektronikus levelére 2006. március 14-i levelében válaszolt, és egyrészről jelezte, hogy az EÉBH kizárólagosan felelős a jelentése tartalmáért, valamint másrészről emlékeztetett az EÉBH és a Bizottság hatásköri elkülönültségére.

41 2006. május 17-én a felperesek a referens tagállamnak benyújtottak a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó, 2005 márciusában független laboratórium által végzett tanulmányt, amelyet a krónikus kockázat értékelésének naprakésszé tétele kísért. Ezt a vizsgálatot 2006. június 12-én a Bizottsághoz is benyújtották, amely a vizsgálatot úgy közölte a tagállamokkal, hogy azt „Circa" elnevezésű honlapjára felhelyezte.

42 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2006. május 22–23-i ülésének – amely ülés napirendjén ezúttal a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadásáról szóló határozattervezet vizsgálata szerepelt – jegyzőkönyvtervezetéből kitűnik, hogy a Bizottság úgy vélte, hogy a felperesek késedelmesen nyújtották be a krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot, valamint hogy ennélfogva azt nem kell figyelembe venni.

43 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2006. július 13–14-i ülésén a Bizottság újabb határozattervezetet nyújtott be a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadásáról. Ezen ülés jegyzőkönyvében azonban a következő szerepel:

„Szétosztották az észrevételeket és a [trifluralin] halak tekintetében fennálló krónikus kockázatára vonatkozóan késedelmesen benyújtott vizsgálatot […] Mivel a belső vita még nem zárult le, még semmilyen javaslatról nem lehet szavazni."

44 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2006. szeptember 28–29-i ülésének – amely ülés napirendjén ismét szerepelt a trifluralin jogi helyzete – jegyzőkönyvében a következő szerepel:

„Egypár tagállam felszólít e dosszié gyors lezárására. A Bizottság kifejti, hogy nem kerülhet sor szavazásra, mert a belső engedélyezési eljárást még nem tudták lezárni."

45 A dosszié újból szerepelt az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2006. november 23–24-i és 2007. január 22–23-i üléseinek napirendjén, szavazást azonban nem tartottak.

46 A 2006. november 23–24-i ülés jegyzőkönyvében a következő szerepel:

„A Bizottság rámutat, hogy a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitást illetően a bejelentő, a referens tagállam és az EÉBH nem értett egyet az eljárás teljes egésze során, ami azt jelezheti, hogy az e kérdésre vonatkozó szakértői értékelés nélkül nem lehet határozatot hozni erről a vizsgálatról. A Bizottság a szakértői értékeléssel nem érintett adatok, illetve a nemzeti szinten felhasznált adatok figyelembevétele miatti aggályainak is hangot ad. A Bizottság emlékeztet a rendszer lényegére, amelynek

értelmében a Bizottság döntését az EÉBH által szolgáltatott tudományos bizonyítékokra alapítja. Az ettől eltérő eljárás nem csupán jogellenes lenne, hanem tönkretenné a jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálati eljárást.

[A Németországi Szövetségi Köztársaság] kijelenti, hogy – a 91/414 irányelv értelmében – az engedély iránti kérelmek elbírálása során köteles figyelembe venni a legfrissebb tudományos ismereteket. Nem veheti semmibe ezeket a tudományos ismereteket akkor, amikor ezzel párhuzamosan nemzeti álláspontot is el kell fogadnia a szóban forgó hatóanyag I. mellékletbe való felvételének kérdéséről."

47 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2007. március 16-án a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadását helyben hagyó véleményt hozott.

48 Amint azt az ülésről készült jegyzőkönyv tanúsítja, ezúttal azonban több tagállam is észrevételeket fogalmazott meg, köztük a referens tagállam, amely jegyzőkönyvbe vetette azt a nyilatkozatot, amelynek értelmében hajlandó a trifluralin felvételének megtagadására irányuló javaslat mellett szavazni azért, hogy a bejelentők kihasználhassák a következő 18 hónapot és hivatalosan benyújthassák a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot, valamint hogy – referens tagállamként – lehetővé váljon számára annak hivatalos értékelése.

49 2007. szeptember 20-án a Bizottság elfogadta a trifluralinnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétele megtagadásáról és az e hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerek engedélyének visszavonásáról szóló határozatot (HL L 255., 42. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat).

50 A megtámadott határozat a következőket írja elő:

„(4) A tagállamok és az EÉBH [helyesen: értékeléssel foglalkozó munkacsoportja keretében] szakértői értékelésnek vetették alá az értékelő jelentést, majd azt 2005. március 14-én a trifluralin hatóanyagú növényvédő szerek kockázatértékeléséről szóló szakértői értékelésből levont EÉBH-következtetés formájában benyújtották a Bizottsághoz. A tagállamok és a Bizottság az [Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság] keretében felülvizsgálta e jelentést, majd a trifluralinról szóló bizottsági felülvizsgálati jelentés formájában 2007. március 16-án véglegesítette.

(5) E hatóanyag értékelése során több aggály is felmerült. A trifluralin nagy toxicitású a vízi szervezetekre, különösen a halakra nézve. Emellett a talajban nagyon perzisztens és biológiailag nem könnyen lebomló anyag. Hajlandóságot mutat ezenkívül az akkumulációra is. Jelentősen túllépi ugyanis a 91/414[...] irányelvben a vízi szervezetekre vonatkozóan meghatározott maximális biokoncentrációs tényezőt (BCF), ami azt jelzi, hogy az ilyen szervezeteknél bioakkumuláció léphet fel. Jelentős illékonysága miatt nem lehet kizárni a levegőn keresztül történő terjedést sem, és gyors fotokémiai lebomlása ellenére a monitoringprogramok kimutatták, hogy az anyag az alkalmazás helyétől eltérő helyeken jelent meg. Ezek az aggályok nyilvánvalóvá teszik [helyesen: Ezen aggályok vizsgálata nyilvánvalóvá teszi], hogy a trifluralin nem felel meg a 91/414[...] irányelv I. mellékletébe történő felvétel követelményeinek.

(6) A Bizottság felkérte a bejelentőt, tegye meg észrevételeit a szakértői értékelés eredményeire vonatkozóan, és jelezze szándékát, hogy továbbra is támogatni kívánja-e a hatóanyagot [helyesen: a hatóanyag mellékletbe történő felvételét]. A kérelmező [helyesen: bejelentő] megtette észrevételeit, amelyeket körültekintően megvizsgáltak. A bejelentő által felhozott érvek ellenére sem sikerült azonban elhárítani a fenti aggályokat, és az EÉBH szakértői ülések alkalmával benyújtott és értékelt információk alapján végzett vizsgálatok nem bizonyították, hogy a javasolt felhasználási körülmények között a trifluralint tartalmazó növényvédő

szerek általában várhatóan megfelelnek a 91/414[…] irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában előírt követelményeknek.

(7) Ezért a trifluralin nem vehető fel a 91/414[…] irányelv I. mellékletébe.

[…]

1. cikk

A trifluralin nem kerül felvételre a 91/414[…] irányelv I. mellékletben szereplő hatóanyagok jegyzékébe.

2. cikk

A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy:

a) a trifluralint tartalmazó növényvédő szerek engedélyét 2008. március 20-ig visszavonják;

b) a trifluralint tartalmazó növényvédő szerekre e határozat kihirdetését követően nem adnak ki, illetve nem hosszabbítanak meg engedélyt.

3. cikk

A tagállamok által a 91/414[…] irányelv 4. cikkének (6) bekezdése rendelkezéseinek értelmében biztosított türelmi idő a lehető legrövidebb legyen, és legkésőbb 2009. március 20-án járjon le.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei."

51 2008. április 11-én a felperesek tájékoztatták a Bizottságot azon szándékukról, hogy a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvétele iránt újabb kérelmet kívánnak benyújtani, amint azt a 91/414/EGK tanácsi irányelv alkalmazására vonatkozó részletes szabályoknak az irányelv 8. cikke (2) bekezdésében említett munkaprogramban szereplő, de az irányelv I. mellékletébe fel nem vett hatóanyagok szokásos és gyorsított eljárással való értékelése tekintetében történő megállapításáról szóló, 2008. január 17-i 33/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 15., 5. o.) lehetővé teszi.

52 A megtámadott határozatot a trifluralinnak a 91/414/EGK tanácsi irányelv I. mellékletébe történő felvétele megtagadásáról szóló, 2010. június 25-i 2010/355/EU bizottsági határozat (HL L 160., 30. o.) 2. cikke hatályon kívül helyezte.

Eljárás és a felek kérelmei

53 A felperesek – az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján – a Törvényszék Hivatalához 2007. december 21-én benyújtott keresetlevelükkel terjesztették elő a megtámadott határozat megsemmisítése, valamint a 850/2004 rendelet 3. cikke (3) bekezdése jogellenességének megállapítása iránti keresetüket.

54 A Törvényszék Hivatalában 2008. március 19-én nyilvántartásba vett külön beadványban a Dow AgroSciences Ltd, a Dow AgroSciences LLC, a Dow AgroSciences, a Dow AgroSciences Export, a Dow AgroSciences BV, a Dow AgroSciences Hungary kft, a Dow AgroSciences Italia Srl, a Dow AgroSciences Polska sp. z.o.o., a Dow AgroSciences Iberica SA, a Dow AgroSciences s.r.o., a Dow AgroSciences Danmark A/S, a Dow AgroSciences GmbH, a Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Lda és a Finchimica Spa az EK 242. cikk alapján a megtámadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelmet nyújtott be. Ezt a kérelmet a Törvényszék elnöke 2008. június 18-i végzésében elutasított.

55 A Törvényszék Hivatalában 2010. július 23-án nyilvántartásba vett levelében a Bizottság a Törvényszék tudomására hozta, hogy elfogadta a 2010/355 határozatot, amelyben – a 33/2008 rendelettel létrehozott eljárást követően – úgy határozott, hogy egyrészről nem veszi fel a trifluralint a 91/414 irányelv I. mellékletébe, másrészről pedig hogy hatályon kívül helyezi a megtámadott határozatot.

56 A Törvényszék 2010. szeptember 3-án írásbeli kérdéssel fordult a felekhez a megtámadott határozat hatályon kívül helyezéséből adódó következményekre vonatkozóan.

57 A Dow AgroSciences Ltd és a Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Lda a Törvényszék Hivatalához 2009. szeptember 17-én benyújtott keresetlevelükkel a T-446/10. sz. ügy tárgyát képező 2010/355 határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtottak be.

58 A Törvényszék Hivatalában 2010. szeptember 29-én nyilvántartásba vett levelében a Bizottság annak megállapítását kérte a Törvényszéktől, hogy a jelen ügyben az eljárás okafogyottá vált, mivel – véleménye szerint – a megtámadott határozat hatályon kívül helyezésére tekintettel a kereset okafogyottá vált.

59 A Törvényszék Hivatalában ugyanaznap nyilvántartásba vett levelükben a felperesek azzal érveltek, hogy továbbra is fennáll a megtámadott határozat megsemmisítéséhez fűződő érdekük, és – megsemmisítés iránti kérelmüknek a 2010/355 határozatra való kiterjesztése céljából – kereseti kérelmeik kiigazításának engedélyezését kérték.

60 A felek 2010. október 15-i leveleikben fejtették ki kérelmeikkel kapcsolatos észrevételeiket.

61 A felekhez intézett 2010. november 9-i levelében a Törvényszék Hivatala többek között arról tájékoztatta a feleket, hogy a Törvényszék nem engedélyezte a felperesek számára, hogy – megsemmisítés iránti kérelmüknek a 2010/355 határozatra való kiterjesztése céljából – kereseti kérelmeiket kiigazítsák, mivel a Törvényszék megállapította, hogy az AgroSciences Ltd és a Dintec Agroquímica – Produtos Químicos Lda e határozattal szemben időközben megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be.

62 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott határozatot;

– állapítsa meg a 850/2004 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének jogellenességét és – a trifluralin vizsgálata tekintetében – annak velük szembeni alkalmazhatatlanságát;

– kötelezze a Bizottságot a felpereseknél felmerült költségek 8%-os kamattal növelt összegének megtérítésére.

63 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

– a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmet nyilvánítsa tárgytalannak, következésképpen pedig elfogadhatatlanként, illetve – másodlagosan – megalapozatlanként utasítsa el a felperesek által benyújtott megsemmisítés iránti keresetet;

– a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését illetően utasítsa el a jogellenességi kifogást;

– kötelezze a felpereseket a nála felmerült költségek viselésére.

A jogkérdésről

A – *A jogvita tárgyáról*

64 A Bizottság lényegében azzal érvel, hogy a felpereseknek már nem fűződik érdekük a megtámadott határozat megsemmisítéséhez, mivel azt a 2010/355 határozat hatályon kívül helyezte.

65 A felperesek vitatják ezt az érvelést.

66 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásának napján kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. Ezenfelül a felperes jogorvoslathoz fűződő érdekének a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell állnia, ellenkező esetben a kereset okafogyottá válik (lásd ebben az értelemben a Bíróság 14/63. sz., Forges de Clabecq kontra Főhatóság ügyben 1963. december 16-án hozott ítéletét [EBHT 1963., 719. o. és 748. o.] és C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-4333. o.] 42. pontját).

67 Az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban ugyanis a megsemmisítés iránti kérelemről már nem szükséges határozni, amennyiben a felperesnek a megtámadott aktus megsemmisítéséhez fűződő érdeke már nem áll fenn az eljárás folyamán bekövetkezett valamely esemény okán (lásd a Törvényszék T-28/02. sz., First Data és társai kontra Bizottság ügyben 2005. október 17-én hozott végzésének [EBHT 2005., II-4119. o.] 36. és 37. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot), amely esemény következményeként ezen aktus megsemmisítése önmagában már nem alkalmas joghatások kiváltására (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-25/96. sz., Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen és Hapag-Lloyd kontra Bizottság ügyben 1997. március 14-én hozott végzésének [EBHT 1997., II-363. o.] 16. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

68 A felperes mindazonáltal továbbra is igazolhatja valamely hatályon kívül helyezett aktus megsemmisítéséhez fűződő érdekét, amennyiben a hatályon kívül helyezés nem a Törvényszék általi esetleges megsemmisítéssel azonos joghatásokat vált ki. Valamely intézmény aktusának hatályon kívül helyezése ugyanis nem jelenti jogellenességének elismerését, és *ex nunc* hatással jár, míg annak megsemmisítése *ex tunc* hatással jár (lásd ebben az értelemben a Bíróság 16/59–18/59. sz., Geitling és társai kontra Főhatóság egyesített ügyekben 1960. február 12-én hozott ítéletét [EBHT 1960., 45. o.], valamint a Törvényszék T-481/93. és T-484/93. sz., Exporteurs in Levende Varkens és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1995. december 13-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-2941. o.] 46–48. pontját).

69 Ezenfelül, az intézmény, melynek aktusát a Bíróság megsemmisítette, köteles megtenni az ítéletben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Ezek az intézkedések többek között a megsemmisítést kimondó ítéletben megállapított jogellenességből adódó hatások megszüntetésére irányulnak. Ilyen módon érhető el, hogy az érintett intézmény a felperes helyzetét megfelelő módon helyreállítsa, illetve kerülje

azonos jogi aktus elfogadását (lásd a fenti 68. pontban hivatkozott, Levende Varkens és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletet, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

70 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezte, nem pedig visszavonta. Következésképpen a határozat a felperesek helyzete tekintetében továbbra is joghatásokat vált ki a hatálybalépésének időpontja és hatályon kívül helyezésének időpontja közötti időszakra. A határozat megsemmisítése tehát önmagában a felperesek jogi helyzetére nézve olyan következményekkel bírhat, amelyek fenntartják a felperesek perindításhoz fűződő érdekét.

71 Következésképpen az eljárás okafogyottságára vonatkozóan a Bizottság által előterjesztett kérelmet el kell utasítani.

B – *Az ügy érdeméről*

72 Keresetük alátámasztására a felperesek hat jogalapot, továbbá a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésére vonatkozó jogellenességi kifogást terjesztenek elő.

73 Az első jogalapot arra alapítják, hogy a megtámadott határozat nem az EÉBH 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdésében előírt jelentésén alapult, valamint hogy azt az alkalmazandó eljárási szabályok megsértésével fogadták el.

74 Második jogalapjuk alátámasztására a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság különféle, nyilvánvaló értékelési hibákat vétett.

75 A harmadik jogalapot arra alapítják, hogy a megtámadott határozat nem felel meg az alkalmazandó jogalkotási eljárásnak, és sérti az EK 5. és 7. cikket, a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdését, valamint a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat (HL L 184., 23. o., ún. „komitológiai határozat”) 5. cikkét.

76 A negyedik jogalap a 451/2000 rendelet 8. cikkének (7) és (8) bekezdésében előírt eljárási határidők be nem tartásán alapul.

77 Az ötödik jogalap a megtámadott határozat indokolásának elégtelenségén alapul.

78 Végül a hatodik jogalap a jogbiztonság, a bizalomvédelem, és az arányosság elveinek megsértésén, valamint a védelemhez való jog és a tisztességes meghallgatáshoz való jog megsértésén alapul.

Az arra alapított első jogalapról, hogy a megtámadott határozat – a 451/2000 rendelet 8. cikke (8) bekezdésének megsértésével – nem az EÉBH jelentésén alapult, valamint hogy azt az alkalmazandó eljárási szabályok megsértésével fogadták el

79 A felperesek lényegében előadják, hogy a Bizottság köteles az EÉBH szakvéleményét követni. Márpedig véleményük szerint a jelen ügyben az EÉBH – a referens tagállamhoz hasonlóan – a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét ajánlotta, mivel az e hatóanyag jelentette kockázatok – bizonyos feltételek tiszteletben tartása mellett – elfogadhatók. A Bizottság azt javasolta, hogy a trifluralint ne vegyék

fel a 91/414 irányelv I. mellékletébe, javaslatát tehát nem az EÉBH szakvéleményére alapozta, ekként pedig megsértette a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdését.

80 A felperesek egyebekben lényegében azzal érvelnek, hogy a Bizottság azért nyitotta meg újból az értékelési eljárást, hogy a 850/2004 rendeletben előírt POP-kritériumok tekintetében elemezze a trifluralint. Mivel semmiféle jogalap nem volt arra, hogy a Bizottság a 91/414 irányelvben előírt értékelés keretében ily módon járjon el, nem rendelkezett hatáskörrel az értékelési eljárás újbóli megnyitásának elrendelésére, ekként pedig – a felperesek szerint – beavatkozott az EÉBH általi értékelésbe. Ily módon a Bizottság hatáskörrel való visszaélést követett el.

81 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

82 Elsősorban emlékeztetni kell arra, hogy az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.) 22. cikkének (6) bekezdése előírja, hogy a Hatóság feladata az olyan szakvélemények elkészítése, amelyek figyelembe veendő tudományos alapként szolgálnak a Hatóság küldetésébe tartozó területeken a közösségi intézkedések kidolgozásakor és elfogadásakor. Ugyanezen rendelet 23. cikkének c) pontja értelmében egyébként az EÉBH feladata tudományos és szakmai segítség nyújtása a Bizottság számára a Hatóság küldetéséhez tartozó területeken, illetve – felkérés esetén – a kockázatértékelési szakvélemények értelmezése és vizsgálata.

83 A 451/2000 rendelet 8. cikkének (7) bekezdése értelmében az EÉBH felméri a referens tagállam értékelési jelentéstervezetét, és legkésőbb egy évvel azután, hogy azt a referens tagállamtól megkapta, közli szakvéleményét a Bizottsággal arról, hogy a hatóanyag várhatóan teljesíti-e a 91/414 irányelv biztonsági követelményeit. Ha indokolt,

az EÉBH ezenfelül véleményt mond a biztonsági követelményeket minden bizonnyal teljesítő rendelkezésre álló lehetőségekről.

84 Végül a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdése előírja, hogy a Bizottság – legkésőbb hat hónappal a 7. cikkben említett EÉBH vélemény beérkezése után – benyújt egy áttekintő jelentéstervezetet, és a végleges áttekintő jelentés alapján vagy a hatóanyagnak az irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvtervezetet, vagy pedig a tagállamoknak címzett, a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerekkel kapcsolatos engedélyek visszavonásáról szóló, indokolással ellátott határozattervezetet nyújt be a Bizottságnak. A Bizottság irányelvét vagy határozatát a komitológiai határozatban megállapított, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárásnak megfelelően fogadják el.

85 Ily módon a forgalombahozatal engedélyezése megtagadásának a rendelkezésre álló, leginkább megbízható tudományos adatok, valamint a nemzetközi kutatás legfrissebb eredményei alapján megállapított, a közegészségügyi kockázatra vonatkozó mélyreható értékelésén kell alapulnia (a Bíróság C-95/01. sz., Greenham és Abel ügyben 2004. február 5-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-1333. o.] 50. pontja).

86 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a 91/414 irányelv célja – amint az az ötödik, hatodik és kilencedik preambulumbekezdéséből kitűnik – a növényvédő szerek Közösségen belüli kereskedelmében fennálló akadályok megszüntetése az emberek és állatok egészségének, valamint a környezetnek a magas szintű védelme mellett. E körben a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a számára meghatározott célok hatékony megvalósítása érdekében, és tekintettel az általa elvégzendő összetett műszaki értékelésekre (lásd a Bíróság C-326/05. P. sz., Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ügyben 2007. július 18-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-6557. o.] 74. és 75. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

87 E tekintetben a Törvényszék több alkalommal kimondta, hogy a 451/2000 rendelet 8. cikkének rendelkezéseivel összefüggésben a Bizottságot nem köti az EÉBH szakvéleménye. Ugyanis – noha igaz, hogy a Bizottság a szóban forgó hatóanyag 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadásáról vagy annak felvételéről szóló határozatát az EÉBH szakvéleményének beszerzését követően fogadja el – meg kell állapítani, hogy a 451/2000 rendelet nem tartalmaz semmiféle olyan értelmű utalást, hogy a Bizottság köteles lenne követni az EÉBH szakvéleményét annak tartalmát illetően, valamint hogy ennélfogva nem rendelkezik semmiféle mérlegelési jogkörrel (a Törvényszék T-312/06. sz., FMC Chemical kontra ÉEBH ügyben 2008. június 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 52–54. pontja, a Törvényszék T-397/06. sz., Dow AgroSciences kontra ÉEBH ügyben 2008. június 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 49. pontja, valamint a Törvényszék T-311/06. sz., FMC Chemical és Arysta Lifesciences kontra ÉEBH ügyben 2008. június 17-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 52. pontja).

88 Mivel az EÉBH szakvéleménye nem köti a Bizottságot, a felperesek tévesen hivatkoznak arra, hogy a Bizottság nem térhetett el az EÉBH e szakvéleményétől anélkül, hogy meg ne sértse a 451/2000 rendelet 8. cikkét.

89 Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy az EÉBH következtetéseiből nem tűnik ki, hogy a jelen ügyben kifejezetten ajánlotta a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét, ahogyan azt a felperesek előadják.

90 Az EÉBH szakvéleményében ugyanis a trifluralin jelentette kockázatokat értékeli az ezen értékelés időpontjában rendelkezésre álló tudományos ismeretek alapján, és lényegében a hatóanyag ártalmatlanságát illetően néhány el nem oszlatott bizonytalanság fennállását jelzi.

91 Az EÉBH ezután – arra az esetre, ha a Bizottság a hatóanyag engedélyezése mellett döntene – a 451/2000 rendelet 8. cikke (7) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően olyan mechanizmusokat irányoz elő, amelyek lehetővé tehetik az értékelési eljárás során feltárt kockázatok kezelését.

92 Következésképpen nem lehet a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételére irányuló ajánlásnak tekinteni azt, hogy az EÉBH ilyen kockázatkezelési módokat irányoz elő.

93 Következésképpen a felperesek erre a kérdésre vonatkozó érvelését el kell utasítani.

94 Másodsorban – a 451/2000 rendelet 8. cikkének megfelelően – a referens tagállam csak azokról a hatóanyagokról készít értékelést és dolgoz ki jelentést, amelyekre vonatkozóan az említett rendelet 6. cikke (2) és (3) bekezdésének megfelelően legalább egy dossziét teljesnek nyilvánítottak. Jelentésében a referens tagállam a Bizottságnak vagy azt ajánlja, hogy a hatóanyagot vegyék fel az irányelv I. mellékletébe, és kifejti a felvétel feltételeit, vagy azt ajánlja, hogy a hatóanyagot ne vegyék fel az irányelv I. mellékletébe, és kifejti a felvétel megtagadásának okait. Az EÉBH ezután értékeli a referens tagállam értékelési jelentéstervezetét, a Bizottságnak pedig megküldi a hatóanyag 91/414 irányelv biztonsági követelményeinek való megfelelésére vonatkozó szakvéleményt. A Bizottság – a végleges áttekintő jelentés alapján – vagy a hatóanyagnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvtervezetet, vagy a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerekkel kapcsolatos engedélyek visszavonásáról, következésképpen pedig e hatóanyag említett mellékletbe való felvételének megtagadásáról szóló határozattervezetet nyújt be a hatáskörrel rendelkező bizottságnak.

95 A jogi háttérből tehát egyértelműen megállapítható, hogy a referens tagállam értékelési eljárás során kialakított álláspontja nem döntő (lásd analógia útján a Törvényszék T-75/06. sz., Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítéletének [EBHT 2008., II-2081. o.] 164. pontját).

96 Következésképpen a felperesek nem hivatkozhatnak hasznosan a részükre a referens tagállam által az eljárás esetleges kimenetelére vonatkozóan adott információkra (lásd analógia útján a fenti 95. pontban hivatkozott, Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 164. pontját).

97 Harmadsorban, amennyiben a felperesek arra kívánnak hivatkozni, hogy a Bizottság nem vette figyelembe az EÉBH szakvéleményét, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat (4)–(6) preambulumbekezdése egyértelműen tanúsítja, hogy a Bizottság az említett határozat elfogadásakor ezt a szakvéleményt figyelembe vette. Következésképpen ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni.

98 Végül negyedsorban az arra alapított kifogást illetően, hogy a hatóanyag értékelését a 850/2004 rendelet szerinti POP-kritériumokra tekintettel végezték el, meg kell állapítani, hogy az egybeesik a második jogalap negyedik részével. Ezt a kifogást tehát ezzel összefüggésben kell majd megvizsgálni.

99 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalap nyilvánvaló értékelési hibákra alapított első és második részéről, amennyiben a Bizottság egyrészről nem tett eleget a rendelkezésre álló valamennyi tudományos bizonyíték – pontosabban a bejelentőktől kért vizsgálat – figyelembevételére irányuló kötelezettségnek, másrészről pedig hogy meg kellett volna hosszabbítania az alkalmazandó határidőket azért, hogy e további információk a rendelkezésére álljanak

100 Második jogalapjuk első részét illetően a felperesek lényegében azt adják elő, hogy a referens tagállam és az EÉBH azt kérte tőlük, hogy szolgáltassanak vizsgálatot a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásról. E tekintetben az EÉBH 2004. június 22-i üléséről készült jegyzőkönyvben szereplő táblázatokra, valamint a referens tagállam 2004. október 6-i elektronikus levelére hivatkoznak, amelyben a referens tagállam közölte velük ezeket a táblázatokat. A felperesek szerint többek között az EÉBH szakvéleményének 30. és 33. oldalán található annak megerősítése, hogy a bejelentőktől ezt kérték.

101 A felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottsággal a kért vizsgálatot közölték akkor, amikor az rendelkezésre állt, és e tekintetben vitatják, hogy bármiféle gondatlanság történt volna. Véleményük szerint tehát – a 91/414 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének a 451/2000 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében szereplő rendelkezésekkel együttesen értelmezett rendelkezései értelmében – a Bizottság feladata volt az ekként benyújtott új adatok vizsgálata. Márpedig a Bizottság szerint ezt a vizsgálatot a határidő lejárta után nyújtották be, és úgy vélte, hogy ennélfogva azt nem tudja figyelembe venni, ezt pedig tudatta az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság tagjaival is.

102 A felperesek szerint a Bizottság ily módon – a 91/414 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megsértésével – nem vette figyelembe a rendelkezésre álló legfrissebb tudományos ismereteket, valamint a tudományos és technikai ismeretek állását. A megtámadott határozat tehát nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz. Mindebből a jogbiztonság elvének és a bizalomvédelem elvének a megsértése is következik.

103 Második jogalapjuk második részét illetően a felperesek lényegében azt adják elő, hogy az értékelési eljárás tekintetében megállapított eljárási határidőkön belül lehetetlen volt az új vizsgálatra vonatkozó, a bejelentőkhöz intézett kérelemre válaszolni. A felperesek szerint azonban – mivel ezeket a határidőket sem az EÉBH, sem a Bizottság nem tartotta tiszteletben a trifluralinra vonatkozó értékelés keretében – a Bizottság feladata volt az, hogy új határidőket állapítson meg azzal a céllal, hogy a vizsgálatot figyelembe vegye, ahelyett hogy annak állítólagos késedelme mögé rejtőzzön. A felperesek egyrészről azt állítják, hogy az említett határidők meghosszabbítását tulajdonképpen megengedi az az ítélkezési gyakorlat, amely a határidők meghosszabbításának megtagadását a nyilvánvaló értékelési hibához hasonlónak tekinti (a fenti 86. pontban hivatkozott, Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ügyben hozott ítélet), másrészről pedig hogy a Bizottság más növényvédő szerek értékelése során élt ezzel a lehetőséggel. A felperesek e tekintetben a ciflufenamid, a FEN 560 és a flonikamid új hatóanyagokra vonatkozó ideiglenes engedélyek tagállamok által történő meghosszabbításának engedélyezéséről szóló, 2008. április 29-i 2008/353/EK bizottsági határozatra (HL L 117., 45. o.) utalnak.

104 Márpedig – a felperesek szerint – úgy tűnik, hogy a vizsgálatnak a trifluralin értékelése tekintetében meglévő relevanciája egyértelműen bebizonyosodott, mivel az azt vizsgáló referens tagállam arra a következtetésre jutott, hogy az abban szereplő további adatok választ jelentenek az értékelési eljárás során felmerült aggályokra.

105 A felperesek ezen túlmenően úgy vélik, hogy a Bizottságnak azért is meg kellett volna hosszabbítania a határidőket, mert a TC-NES alcsoportot bízta meg a hatóanyag POP-kritériumok tekintetében történő vizsgálatával azért, hogy a bejelentők számára lehetővé váljon az e vizsgálat során esetlegesen kifejtett aggályokra való válaszadás, és – adott esetben – az e vizsgálat szempontjából releváns adatok és vizsgálatok benyújtása.

106 A felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság ily módon nem tett eleget az annak biztosítását szolgáló, megfelelő eljárási garanciák életbeléptetésére irányuló kötelezettségének, hogy a felperesek előterjeszthessék észrevételeiket, és bejelentői minőségükben megvédhessék magukat.

107 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

108 Emlékeztetni kell arra, hogy a 451/2000 rendelet 6. cikkének (1) és (3) bekezdése előírja, hogy a bejelentőknek minden egyes meghatározott hatóanyag esetében be kell nyújtaniuk a referens tagállam kijelölt hatóságának azt a teljes dossziét, amely ténylegesen tartalmazza a (2) bekezdés c) pontjában előírt valamennyi információra vonatkozó egyes kísérleti és vizsgálati jelentéseket, illetve – amennyiben munka van folyamatban – a 2. cikk c) pontjában említett jegyzőkönyveket és vállalásokat.

109 A 451/2000 rendelet 6. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő információk a következők:

– az irányelv II. mellékletének minden egyes pontja esetében a vizsgálatok és kísérletek összefoglalása és eredményei, valamint a kísérleteket lefolytató személy vagy intézet neve;

– ugyanez az információ az irányelv III. mellékletének egyes pontjai esetében, az irányelv 5. cikkében említett kritériumokra vonatkozó értékelés egy vagy több olyan készítmény esetében, amely reprezentatív a 6. cikk (2) bekezdésének b) albekezdésében említett felhasználások tekintetében;

– a még nem teljesen elvégzett vizsgálatoknál annak a bizonyítása, hogy ezeket a vizsgálatokat legkésőbb három hónappal a rendelet hatálybalépését követően megrendelték, és azokat legkésőbb a 6. cikkben említett dossziék referens tagállamnak történő benyújtására vonatkozó határidőt követő 12 hónapon belül benyújtják.

110 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a 451/2000 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése akként rendelkezik, hogy – a 91/414 irányelv 7. cikkének sérelme nélkül – új vizsgálatok benyújtását nem fogadják el. A referens tagállam az EÉBH hozzájárulásával azonban felkérheti a bejelentőket, hogy meghatározott határidőn belül nyújtsanak be olyan további adatokat, amelyek a referens tagállam vagy az EÉBH szerint a dosszié tisztázásához szükségesek.

111 Következésképpen a további adatok közlésének mindössze a bejelentők által benyújtandó teljes dossziéban már ismertetett információk pontosítása képezheti tárgyát.

112 Az új vizsgálatok benyújtása – ami kizárt – tehát e rendelkezés értelmében nem hasonló a további adatok közléséhez, ami viszont lehetséges.

113 További vizsgálat – mint olyan – benyújtása csak akkor lehetséges, ha az a teljes dosszié benyújtásakor már folyamatban volt, ha annak közlését az említett dosszié benyújtásakor bejelentették, valamint ha azt legkésőbb az e dosszié benyújtását követő egy éven belül továbbították.

114 Következésképpen a teljes dosszié benyújtása után csak a további adatokra vonatkozó kérelem megengedett, és csak akkor, ha e kérelemmel összefüggésben tiszteletben tartják a 451/2000 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében előírt feltételeket, amely lényegében azt mondja ki, hogy a kérelmet a referens tagállam az EÉBH hozzájárulásával bocsátja ki, valamint hogy a kérelem meghatározza azt a határidőt, amelyen belül ezeket az adatokat közölni kell.

115 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben e feltételek egyike sem teljesül.

116 Természetesen nem vitatott, hogy az EPCO szakértői az EPCO 2004. június 22-i ülésén rámutattak arra, hogy a hatóanyagnak a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitására vonatkozóan további vizsgálatokkal kell rendelkezni, amire az EÉBH szakvéleményében emlékeztetett („[a] bejelentő köteles a különböző expozíciós időtartamokat magukban foglaló és – legérzékenyebb halfajként – a fürgecselle *(pimephales promelas)* alkalmazásával végzett expozíciós vizsgálatokat benyújtani”), valamint hogy ezt az információt a referens tagállam 2004. október 6-i elektronikus levelében a bejelentők tudomására hozta.

117 Ez az elektronikus levél azonban nem foglalja magában azt, hogy a 451/2000 rendelet szerinti, további adatok iránti kérelemmel fordultak a bejelentőkhöz, amint ők azt állítják.

118 Először is, az EPCO, a referens tagállam és az EÉBH rámutat arra, hogy további vizsgálatokkal kell rendelkezni. Az EPCO jegyzőkönyve, a referens tagállam elektronikus levele, valamint az EÉBH szakvéleménye alapján tehát ki lehet zárni azt az elgondolást, hogy a bejelentőktől a dosszié egyértelművé tételére vonatkozó további adatokat kértek.

119 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy maguk a felperesek állítják azt, hogy a bejelentők által 2006. május 17-én bejelentett munkák valóban új vizsgálatot képeznek.

120 Másodszor, még annak feltételezése esetére is, hogy a további vizsgálatokkal való rendelkezés szükségessége további adatok iránti kérelemnek minősülhetne, meg kell állapítani, hogy a dosszié nem tartalmaz semmiféle arra utaló jelet, hogy az EÉBH az ehhez hasonló kérelemre vonatkozóan egyetértését jelezte volna. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy következésképpen az EPCO – az EÉBH szakvéleményének kidolgozása céljából különleges értékelési munkát végző szakértői csoport – nem azonos az EÉBH-val, ekként pedig részvételére az EÉBH kifejezett jóváhagyása nélkül nem kerülhet sor.

121 Harmadszor meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben semmilyen határidőt nem írtak elő az EPCO, majd pedig a referens tagállam által említett vizsgálatok benyújtására.

122 Márpedig – a felperesek állításával ellentétben – a határidőnek ez a hiánya arra utaló további jelzés, amely alapján úgy lehet vélni, hogy nem kértek további adatokat.

123 Ha ugyanis – elmaradása okán – semmilyen határidőt nem írnak elő további adatok benyújtására, a bejelentők a szakértői értékelési eljárást meghatározatlan ideig elnyújthatják, ekként pedig indokolatlanul késleltetik a szakvélemény EÉBH általi elfogadását.

124 Következésképpen nincs olyan tényező, amely alapján úgy lehetne vélni, hogy további adatokra vonatkozó, az alkalmazandó rendelkezéseknek megfelelő kérelmet közöltek volna a bejelentőkkel.

125 A felperesek által állításaik alátámasztására előterjesztett ténybeli elemek viszont azt sugallják, hogy az EPCO és a referens tagállam, majd pedig az EÉBH megállapította, és jelezte is a bejelentőknek, hogy a hatóanyag ártalmatlanságának értékeléséhez még új vizsgálatokra van szükség, miközben teljes mértékben tudatában voltak annak, hogy az eljárásnak ebben a szakaszában ilyen vizsgálatokat már nem fognak tudni közölni.

126 Ezt az értékelést az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság jogalkotási munkacsoportja 2007. március 15–16-i ülésének jegyzőkönyve is megerősíti, amelybe a referens tagállam Görög Köztársaság olyan nyilatkozat felvételét kérte, amelynek értelmében kész arra, hogy a trifluralin felvételének megtagadására irányuló javaslat mellett szavazzon azért, hogy a bejelentők kihasználhassák a következő 18 hónapot arra, hogy hivatalosan benyújthassák a halakra vonatkozó vizsgálatot, valamint hogy – referens tagállamként – lehetővé váljon számára annak hivatalos értékelése.

127 Végül, negyedszer, a teljesség kedvéért meg kell jegyezni, hogy a felperesek soha nem állították azt, hogy a referens tagállamnak 2006. május 17-én továbbított vizsgálatot a bejelentők – a 451/2000 rendelet 6. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelően – teljes dossziéjuk közlésekor nyújtották volna be.

128 Következésképpen meg kell állapítani, hogy új vizsgálatra irányuló semmiféle kérelemmel nem fordultak a bejelentőkhöz.

129 Következésképpen nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy megtagadta a bejelentők által 2006 májusában közölt vizsgálat figyelembevételét.

130 A bizalomvédelem elvének megsértésére alapított kifogás vizsgálatára a hatodik jogalappal összefüggésben kerül sor.

131 Mivel a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, és nyilvánvaló értékelési hibát sem vétett, a második jogalap első részét el kell utasítani.

132 A felperesek azon kifogását illetően, amelyre második jogalapjuk második részével összefüggésben hivatkoznak, és amely szerint a kért vizsgálat figyelembevétele céljából a határidőket meg kellett volna hosszabbítani, meg kell állapítani, hogy az megalapozatlan, mivel a bejelentőkhöz semmiféle ilyen irányú kérelemmel nem fordultak.

133 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH értékeléssel foglalkozó munkacsoportjának 2004. január 15-i ülésén többek között azt állapították meg, hogy szükség van különböző adatokra és vizsgálatokra, köztük az olajos magvak anyagcsere-vizsgálatára is. Ez a vizsgálat nem azonos a felperesek által 2006 májusában benyújtottal. Márpedig 2004. március 3-án a bejelentő vállalkozás egyik képviselője elektronikus levélben fordult az EÉBH-hez, amelyben többek között azt kérte, hogy pontosítsák azt az határidőt, amelyen belül ezt a vizsgálatot be kell nyújtani. Az EÉBH 2004. március 5-én válaszolt erre az elektronikus levélre, és jelezte egyrészről azt, hogy a bejelentő vállalkozás feladata ezt a vizsgálatot benyújtani, illetve jelezni, hogy mikor tudja azt benyújtani, másrészről pedig azt, hogy a szakértői értékelés továbbra is a 91/414 irányelv 8. cikkének (2) bekezdésében említett munkaprogram harmadik szakaszának végrehajtásáról szóló további részletes szabályok megállapításáról és a 451/2000 rendelet módosításáról szóló, 2002. augusztus 14-i 1490/2002/EK bizottsági rendeletben (HL L 224., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 36. kötet, 524. o.) előírt határidők tiszteletben tartásával folyik.

134 Következésképpen a felpereseket akkor egyértelműen tájékoztatták arról, hogy semmilyen további határidőt nem biztosítanak számukra dossziéjuk kiegészítésére, és meg kell állapítani, hogy továbbra sem tudják bizonyítani, hogy a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot illetően ezzel ellentétes értelmű, kifejezett, pontos ígéreteket kaptak volna.

135 Mivel a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot és nyilvánvaló értékelési hibát sem vétett azzal, hogy megtagadta az eljárási határidők azzal a céllal történő meghosszabbítását, hogy a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásról szóló vizsgálatot figyelembe lehessen venni, a második jogalap második részét is el kell utasítani.

136 A második jogalap negyedik részével összefüggésben kerül sor az arra alapított kifogás vizsgálatára, hogy a Bizottságnak meg kellett volna hosszabbítania a határidőket, mivel a trifluralint a POP-kritériumok tekintetében értékelte.

137 A védelemhez való jog megsértésére alapított kifogás vizsgálatára a hatodik jogalap második részével összefüggésben kerül sor.

A második jogalap azon nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik részéről, hogy a Bizottság megállapításait semmilyen tudományos bizonyíték nem támasztja alá

138 A felperesek szerint a 91/414 irányelv szerinti kockázatértékeléssel összefüggésben értelmetlen a Bizottság által tett és a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdésében tükröződő azon megállapítás, hogy a trifluralin nagy krónikus toxicitású a vízi élőlényekre nézve. A felperesek szerint ugyanis a kockázatértékelés a döntő annak meghatározása céljából, hogy – a megállapított különös

veszély ellenére – ez a kockázat elfogadható-e valamely meghatározott felhasználás tekintetében. Márpedig a felperesek által benyújtott, a krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálat egyértelművé tette, hogy a kockázat elfogadható, amit a referens tagállam elismert.

139 Az EÉBH ugyanerre a következtetésre jutott, mivel úgy vélte, hogy a trifluralin – bizonyos feltételek tiszteletben tartása mellett – megfelel a 91/414 irányelvben előírt biztonsági követelményeknek. Az EÉBH ugyanis úgy vélte, hogy a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitás kockázata megfelelő felhasználási feltételek előírása révén kezelhető, valamint hogy a meghatározott kockázatok nem képezik akadályát a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének. Az EÉBH és a referens tagállam egyaránt arra a következtetésre jutott, hogy a trifluralin elfogadható kockázatot képvisel a talajban való perzisztenciát, az akkumulációs potenciált, valamint a levegőben való terjedést illetően.

140 Ezen túlmenően a Németországi Szövetségi Köztársaság további tíz évre engedélyezte a felperesek által forgalmazott, trifluralin alapú termékeket, elhárítva ezzel az elfogadhatatlan kockázat fennállását.

141 A felperesek úgy vélik, hogy a megtámadott határozatban megfogalmazott megállapítások tehát veszélyeken, nem pedig kockázatokon alapulnak, ami alapvető módszertani hiba. Mivel a Bizottság megállapításainak alátámasztására nem létezik semmiféle tudományos bizonyíték, a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett.

142 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

143 Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 152. cikk (1) bekezdése szerint valamennyi közösségi politika és tevékenység meghatározása és végrehajtása során biztosítani kell az emberi egészségvédelem magas szintjét. A közegészségnek ez a védelme elsőbbséget élvez a gazdasági megfontolásokkal szemben, mivel olyan jellegű, amely igazolja az egyes gazdasági szereplőket érő hátrányos gazdasági következményeket, még ha azok jelentős mértékűek is (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-158/03. sz., Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ügyben 2005. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2425. o.] 134. pontját).

144 Az elővigyázatosság elve a közösségi jognak az EK 3. cikk p) pontjából, az EK 6. cikkből, az EK 152. cikk (1) bekezdéséből, az EK 153. cikk (1) és (2) bekezdéséből, valamint az EK 174. cikk (1) és (2) bekezdéséből eredő általános elvét képezi, amely arra kötelezi az érintett hatóságokat, hogy a releváns szabályozásban a részükre biztosított hatáskörök gyakorlására szolgáló pontos kereten belül oly módon tegyenek megfelelő intézkedéseket a közegészségre, a biztonságra és a környezetre nézve meglévő, bizonyos potenciális kockázatok elkerülése céljából, hogy a gazdasági érdekekkel szemben elsőbbséget biztosítanak az említett érdekek védelmével összefüggő követelményeknek (lásd a Törvényszék T-74/00., T-76/00., T-83/00–T-85/00., T-132/00., T-137/00. és T-141/00. sz., Artegodan és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4945. o.] 183. és 184. pontját, valamint a T-392/02. sz., Solvay Pharmaceuticals kontra Tanács ügyben 2003. október 21-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4555. o.] 133. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

145 A valamely jelenségből eredő, esetlegesen kedvezőtlen hatásokkal szembesülő közösségi intézmény számára a kockázatértékelés abból áll, hogy a kockázatok tudományos értékelése alapján mérje fel azt, hogy a kockázatok meghaladják-e a társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázat szintjét. Ily módon annak érdekében, hogy a közösségi intézmények el tudják végezni a kockázatértékelést, egyrészről rendelkezniük kell a kockázatok tudományos értékelésével, másrészről pedig meg kell határozniuk a társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázat szintjét (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-13/99. sz., Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3305. o.] 145. pontját, valamint a T-70/99. sz., Alpharma kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3495. o.] 162. pontját).

146 A kockázatok tudományos értékelése olyan tudományos eljárás, amely köztudottan abból áll, hogy – amennyire csak lehetséges – meghatározzon és jellemezzen valamely veszélyt, értékelje a kitettséget, és jellemezze a kockázatot (a fenti 145. pontban hivatkozott, Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 156. pontja, valamint a fenti 145. pontban hivatkozott, Alpharma kontra Tanács ügyben hozott ítélet 169. pontja).

147 Ezzel összefüggésben a „kockázat" fogalma ezért a valószínűség azon fokára utal, hogy bizonyos intézkedések vagy bizonyos gyakorlatok alkalmazása a jogrend által védett javakra kedvezőtlen hatással jár. A „veszély" fogalmát – mint olyat – általában tágabb értelemben használják, és minden olyan termék vagy eljárás leírására szolgál, amely az emberi egészségre kedvezőtlen hatást gyakorolhat (lásd ebben az értelemben a fenti 145. pontban hivatkozott, Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 147. pontját).

148 A társadalom számára elfogadhatatlannak ítélt kockázat szintjének – az alkalmazandó jogszabályok tiszteletben tartása révén történő – meghatározása az olyan politikai döntésekkel megbízott közösségi intézmények feladata, mint amilyen a társadalom számára megfelelő védelmi szint meghatározása. Ezek azok az intézmények, amelyeknek meg kell határozniuk az emberi egészségre gyakorolt kedvezőtlen hatások és ezen esetleges hatások súlyossága valószínűségének azon kritikus küszöbét, amely véleményük szerint már nem elfogadható a társadalom számára, és amely – meghaladása esetén – a fennálló tudományos bizonytalanság ellenére az emberi egészség védelme érdekében megelőző intézkedések alkalmazását teszi szükségessé (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-473/98. sz. Toolex-ügyben 2000. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-5681. o.] 45. pontját, valamint a fenti 145. pontban hivatkozott, Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 150. és 151. pontját).

149 E kockázati szint meghatározásakor a közösségi intézmények – az EK 152. cikk (1) bekezdésének első albekezdése alapján – kötelesek biztosítani az emberi egészségvédelem magas szintjét. Ahhoz, hogy ez a magas szintű védelem összeegyeztethető legyen ezzel a rendelkezéssel, nem szükséges, hogy az technikailag a legmagasabb szintű legyen (a Bíróság C-284/95. sz. Safety Hi-Tech ügyben 1998. július 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-4301. o.] 49. pontja).

150 Emlékeztetni kell arra, hogy a 91/414 irányelv célja – amint az az ötödik, hatodik és kilencedik preambulumbekezdéséből kitűnik – a növényvédő szerek Közösségen belüli kereskedelmében fennálló akadályok megszüntetése az emberek és állatok egészségének, valamint a környezetnek a magas szintű védelme mellett. E körben a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a reá ruházott célok hatékony megvalósítása érdekében, és tekintettel az általa elvégzendő összetett technikai értékelésekre (lásd a fenti 86. pontban hivatkozott, Industrias Químicas del Vallés kontra Bizottság ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet 74. és 75. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

151 Ez a széles mérlegelési jogkör és ezek az összetett értékelések magukban foglalják azt, hogy a Bizottság által elvégzett mérlegelés megalapozottsága bírósági felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy a közösségi intézmények hatásköreinek gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem követtek-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve hogy e hatóságok nem lépték-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörük határait (a Bíróság C-236/01. sz., Monsanto Agricoltura Italia és társai ügyben 2003. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-8105. o.] 135. pontja, valamint a C-425/08. sz. Enviro Tech [Europe] ügyben 2009. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 2009., I-10035. o.] 47. pontja).

152 A nyilvánvaló értékelési hiba fennállásának közösségi bíróság általi értékelését illetően pontosítani kell, hogy annak megállapításához, hogy a Bizottság elkövetett-e a tények mérlegelésekor olyan nyilvánvaló hibát, amely indokolttá tenné a megtámadott határozat megsemmisítését, a felperes által felhozott bizonyítékoknak elégségesnek kell lenniük ahhoz, hogy a szóban forgó határozatban elfogadott tények értékelését hihetőségétől megfosszák (a Törvényszék T-380/94. sz., AIUFFASS és AKT kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-2169. o.] 59. pontja, valamint a T-308/00. sz., Salzgitter kontra Bizottság ügyben 2004. július 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1933. o.] 138. pontja). A hihetőség e felülvizsgálatára is figyelemmel, a Törvényszéknek nem feladata az, hogy az összetett tényekre vonatkozó megállapításaival helyettesítse a határozatot kibocsátó intézmény megállapításait (a fenti 151. pontban hivatkozott Enviro Tech [Europe] ügyben hozott ítélet 47. pontja).

153 A bírósági felülvizsgálat fent felhozott korlátai azonban nem érintik a felhozott bizonyítékok tárgyi valószerűségének, megbízhatóságának és következetességének vizsgálatára, valamint az annak ellenőrzésére irányuló feladatát, hogy a bizonyítékok

képezik-e annak összességét az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő valamennyi adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (a Bíróság C-525/04. P. sz., Spanyolország kontra Lenzing ügyben 2007. november 22-én hozott ítéletének [EBHT 2007., I-9947. o.] 57. pontja, valamint a C-405/07. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2008. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2008., I-8301. o.] 55. pontja).

154 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy ha valamely közösségi intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, akkor a közigazgatási eljárásban a közösségi jogrend által biztosított garanciák tiszteletben tartásának ellenőrzése alapvető fontosságú. A Bíróság így kifejtette, hogy e garanciák között szerepel az adott eset valamennyi lényegi elemének a hatáskörrel rendelkező intézmény által elvégzendő gondos és pártatlan vizsgálatára, valamint a határozatának megfelelő indokolására vonatkozó kötelezettség (a Bíróság C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontja, a C-258/90. és C-259/90. sz., Pesquerias De Bermeo és Naviera Laida kontra Bizottság egyesített ügyekben 1992. május 7-én hozott ítéletének [EBHT 1992., I-2901. o.] 26. pontja, valamint a fenti 153. pontban hivatkozott Spanyolország kontra Lenzing ügyben hozott ítéletének 58. pontja és a fenti 153. pontban hivatkozott Hollandia kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 56. pontja).

155 A jelen ügyben elsősorban azt kell megállapítani, hogy az EÉBH szakvéleménye a kockázatelemzést különböző állatfajokra és makroorganizmusokra vonatkozóan végzi el (5. szakasz: kockázatok a szárazföldi gerincesekre, a vízi élőlényekre, méhekre, más ízeltlábú fajokra, földigilisztára, a hatóanyag által nem célzott, a talajban lévő makroorganizmusokra, a hatóanyag által nem célzott, a talajban lévő mikroorganizmusokra, a hatóanyag által nem célzott, a talajban lévő egyéb szervezetekre, valamint a szennyvízkezelés biológiai módszereire), megállapítja, hogy a trifluralint a talaj nagymértékben elnyeli, valamint hogy azt szilárdnak kell minősíteni, biológiailag nem könnyen lebontható, magas fokú illékonysága lehetővé teszi, hogy az anyag jelen legyen a levegőben, és ott terjedjen, valamint hangsúlyozza a vízi élőlények tekintetében fennálló magas fokú kockázatot (lásd a szakvélemény összefoglalásának 3. oldalát, valamint – különösen az utóbbi problémakört illetően – az 5.4. szakaszt és a szakvélemény következtetését). Végül az EÉBH intézkedéseket javasol az azonosított kockázatok kezelése céljából a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételére vonatkozó határozat esetére (a vélemény „Ajánlások” című része).

156 Az EÉBH szakvéleményéből tehát az következik, hogy az nyilvánvalóan a trifluralin által jelentett kockázatok értékelésén alapul, nem csupán az általa jelentett veszélyeken.

157 Ezen túlmenően a vélemény megcáfolja a felperesek azon állításait is, amelyek értelmében a trifluralin – a talajban való perzisztenciáját, valamint akkumulációs potenciálját és levegőben való terjedését illetően – elfogadható kockázatot jelent.

158 Egyebekben az, hogy az EÉBH – a 451/2000 rendelet 8. cikke (7) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően – az értékelési eljárás során nyilvánvalóvá vált kockázatok kezelését lehetővé tevő bizonyos mechanizmusokat irányzott elő arra az esetre, ha a Bizottság a hatóanyag engedélyezése mellett döntene, semmilyen módon nem eredményezi azt, hogy úgy kellene vélni, hogy az EÉBH a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét ajánlotta volna (lásd a fenti 91. és 92. pontot). Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH szakvéleménye nem köti a Bizottságot (lásd a fenti 87. és 88. pontot), valamint hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a számára meghatározott célok hatékony megvalósítása érdekében, és tekintettel az általa elvégzendő összetett műszaki értékelésekre (lásd a fenti 86. pontot). A Bizottság tehát jogszerűen határozhatott úgy, hogy – az EÉBH által leírt kockázatok mérséklésére irányuló lehetőségek ellenére – az ehhez hasonló kockázat igazolja a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadását.

159 Egyebekben meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat az EÉBH által azonosított kockázatokon alapul. Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdése a következőket pontosítja:

„(5) E hatóanyag értékelése során több aggály is felmerült. A trifluralin nagy toxicitású a vízi szervezetekre, különösen a halakra nézve. Emellett a talajban nagyon perzisztens és biológiailag nem könnyen lebomló anyag. Hajlandóságot mutat ezenkívül az akkumulációra is. Jelentősen túllépi ugyanis a 91/414[...] irányelvben a vízi szervezetekre vonatkozóan meghatározott maximális biokoncentrációs

tényezőt (BCF), ami azt jelzi, hogy az ilyen szervezeteknél bioakkumuláció léphet fel. Jelentős illékonysága miatt nem lehet kizárni a levegőn keresztül történő terjedést sem, és gyors fotokémiai lebomlása ellenére a monitoringprogramok kimutatták, hogy az anyag az alkalmazás helyétől eltérő helyeken jelent meg. Ezek az aggályok nyilvánvalóvá teszik [helyesen: Ezen aggályok vizsgálata nyilvánvalóvá teszi], hogy a trifluralin nem felel meg a 91/414[...] irányelv I. mellékletébe történő felvétel követelményeinek."

160 A megtámadott határozat tehát nem kizárólag a trifluralin jelentette veszélyek elemzésén, hanem valójában a kockázatok elemzésén, azaz azon kedvezőtlen hatások valószínűségi fokának elemzésén alapul, amelyek a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéből a jogrend által védett javakra nézve keletkeznének.

161 Következésképpen el kell utasítani a felperesek érvelését, akik – anélkül, hogy állításaik alátámasztására egyéb bizonyítékokat előterjesztenének – annak előadására szorítkoznak, hogy a Bizottság a megtámadott határozatot a veszélyekre, és nem a kockázatokra alapozta.

162 Másodsorban a felperesek nem hivatkozhatnak érvényesen arra, hogy a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozóan általuk benyújtott vizsgálat módosíthatta volna a kockázatok Bizottság által elvégzett értékelését, amennyiben ez utóbbi hozzájárult volna annak figyelembevételéhez.

163 Meg kell ugyanis állapítani, hogy – amellett, hogy a vizsgálatot késedelmesen közölték a Bizottsággal – az semmi esetre sem nyújtott választ a korábban azonosított kockázatokra, és különösen a trifluralin talajban való perzisztenciájára, biológiailag nehezen lebomló természetére, akkumulációs potenciáljára, valamint levegőben való terjedésének kockázataira vonatkozóan.

164 Harmadsorban a német hatóságok által megadott engedélyt illetően, az engedély – még akkor is, ha ugyanazokon a kritériumokon és ugyanazokon a mérlegelési tényezőkön alapul – nem sértheti a közösségi hatóságok által hozott határozatot. E tekintetben helytállónak tűnik a Bizottság azon érvelése, amely szerint a szakértői értékelés a közösségi szinten elvégzett értékelést jellemzi, a nemzeti szinten elvégzett értékelés esetében pedig nem ez a helyzet.

165 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperesek nem terjesztettek elő semmiféle olyan tényezőt, amely alapján meg lehetne állapítani a trifluralin által hordozott kockázatok értékelése tekintetében a Bizottság által vétett nyilvánvaló értékelési hiba fennállását.

166 Következésképpen a második jogalap harmadik részét el kell utasítani.

Egyrészről a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatos jogellenességi kifogásról, másrészről pedig a második jogalap arra alapított negyedik részéről, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a trifluralinnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésére, és hogy ezenfelül az ugyanezen rendeletben megállapított kritériumok alkalmazása során értékelési hibát vétett

167 A felperesek által a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésére vonatkozóan felhozott jogellenességi kifogás alátámasztására lényegében azt adják elő, hogy ez a rendelkezés módosította jogaikat, és megsértette a jogos bizalmat, amelyre a Bizottsággal szemben hivatkozhatnának. A felperesek előadják, hogy a Bizottság tulajdonképpen jogellenesen alkalmazta visszaható hatállyal ezt a rendeletet, és jogellenesen vetette a trifluralin folyamatban lévő vizsgálatát a Stockholmi Egyezmény D. mellékletében meghatározott POP-kritériumok alá.

168 A felperesek előadják, hogy következésképpen egyáltalán nem igazolt az, hogy a Bizottság a megtámadott határozat meghozatalához – a 91/414 irányelvben előírt kritériumoktól eltérve és valamely, hivatalosan még meg nem állapított eljárást alkalmazva – a 850/2004 rendeletre, illetve a Stockholmi Egyezmény D. mellékletében megfogalmazott kritériumokra hivatkozott.

169 A felperesek hozzáfűzik, hogy a POP vizsgálat keretében előírt kritérium, a nagy távolságra való átvitel tekintetében meglévő kockázat olyan kritérium, amelyet a 91/414 irányelv alapján végzett értékelés keretében nem írnak elő.

170 A felperesek egyebekben azzal érvelnek, hogy a Bizottság azért nyitotta meg újból az értékelési eljárást, hogy a trifluralint a POP-kritériumok tekintetében elemezze, valamint hogy – mivel semmilyen jogalap nem volt arra, hogy a 91/414 irányelvben előírt értékelés keretében ekként eljárjon – a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy ily módon járjon el, következésképpen pedig hatáskörrel való visszaélést követett el.

171 A második jogalap másodlagosan előterjesztett negyedik részét illetően a felperesek azzal érvelnek, hogy amennyiben a 850/2004 rendeletet kell alkalmazni, a Bizottság ez esetben is figyelmen kívül hagyta a „veszély" és a „kockázat" fogalmai közötti különbséget. A TC-NES alcsoport ugyanis igen rövid időszak után zárta le vizsgálatát, és jutott arra a következtetésre, hogy a trifluralin esetében teljesülnek a POP-kritériumok. A felperesek szerint a Bizottság – a kockázatértékelés elvégzésének mellőzésével – ily módon megelégedett a trifluralin veszélyességének puszta vizsgálatával.

172 A felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság – mivel ily módon nem teljesítette az annak értékelésére irányuló kötelezettségét, hogy a trifluralin állítólagos POP-tulajdonságaira tekintettel a feltételezett veszélyek elfogadhatatlan kockázatot eredményeznek-e, azaz mivel figyelmen kívül hagyta a kockázatok és a veszélyek közötti különbséget – megsértette a 91/414 irányelvet és a közösségi ítélkezési gyakorlatot is. Véleményük szerint ebből az következik, hogy a megtámadott határozat alapvető módszertani hibán alapul, és hogy az – következésképpen – nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz.

173 A felperesek végül lényegében azzal érvelnek, hogy a Bizottságnak meg kellett volna hosszabbítania a határidőket azért, hogy reagálhassanak a TC-NES alcsoport aggályaira, valamint hogy a Bizottság – mivel ezt nem tette meg – megsértette védelemhez való jogukat.

174 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

175 Meg kell állapítani, hogy a 850/2004 rendelet a 91/414 irányelvben és a 451/2000 rendeletben bevezetett rendszertől független értékelési rendszert hoz létre.

176 A Bizottság természetesen nem vitatja, hogy sor került a trifluralin POP-kritériumok tekintetében történő – legalábbis tömör – értékelésére.

177 Az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2006. január 26–27-i és 2006. április 3–4-i üléseinek jegyzőkönyveiből azonban kitűnik, hogy ezt a vizsgálatot nem a trifluralin 91/414 irányelv tekintetében történő értékelése keretében, hanem egy olyan párhuzamos vizsgálat keretében végezték el, amelyről különösen a Bizottság úgy vélte, hogy nem lehet hatással a folyamatban lévő eljárásra.

178 Ezenfelül meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem a hatóanyagnak a 850/2004 rendelet kritériumai tekintetében elvégzett értékelésén, hanem kizárólag a hatóanyagnak a 91/414 irányelv kritériumai tekintetében elvégzett értékelésén alapul, amint azt a megtámadott határozat (4)–(7) preambulumbekezdése igazolja.

179 E tekintetben nem lehet sikeres a felperesek azon érvelése, amely szerint a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdésében említett, talajban való perzisztenciának, a hatóanyag biológiai lebonthatóságának, a bioakkumulációnak, valamint a hatóanyag levegőben való terjedésének kritériumai valójában azt bizonyítják, hogy a hatóanyagot annak POP-tulajdonságai miatt nem engedélyezték.

180 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a 91/414 irányelv 5. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében valamely hatóanyagnak az I. mellékletbe való felvételekor különösen – ahol jelentősége van – a hatóanyag sorsára és környezetben való eloszlására vonatkozó becsléseket kell figyelembe venni.

181 Ezen túlmenően, a 91/414 irányelv II. melléklete A. részének 7. pontja kifejezetten a hatóanyag környezetbeli sorsára és viselkedésére vonatkozik, továbbá a hatóanyag talajbeli, vízbeli és levegőbeli sorsával és viselkedésével, valamint a hatóanyag bioakkumulációjával és biológiai lebonthatóságával foglalkozik.

182 Következésképpen a hatóanyag e kritériumok tekintetében történő értékelésére szükség van ahhoz, hogy valamely hatóanyagot fel lehessen venni az irányelv I. mellékletébe.

183 Következésképpen el kell utasítani a felperesek azon érvelését, amely szerint a megtámadott határozat alapjául a trifluralinnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelése szolgált.

184 Mindebből az következik, hogy a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdését illetően felhozott jogellenességi kifogás – még megalapozottságának feltételezése mellett is – hatástalan, és azt el kell utasítani.

185 Ugyanez érvényes a második jogalap arra alapított negyedik részére is, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a trifluralin 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésére, amelyet – mint hatástalant – szintén el kell utasítani.

186 Ugyanez érvényes a 850/2004 rendelet értékelési kritériumainak alkalmazásakor vétett nyilvánvaló értékelési hibára alapított kifogásra, valamint ezzel összefüggésben a védelemhez való jog megsértésére alapított kifogásra is, mivel nem az említett értékelés képezi a megtámadott határozat alapját.

Az arra alapított harmadik jogalapról, hogy a megtámadott határozatot nem az alkalmazandó jogalkotási eljárásnak megfelelően fogadták el, ekként pedig sérti az EK 5. cikket és 7. cikket, valamint a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdését és a komitológiai határozat 5. cikkét

187 A felperesek lényegében előadják, hogy a Bizottság az EÉBH jelentését – annak kézhezvételétől számított hat hónapon belül, azaz a jelen ügyben 2005. szeptember 13-ig – köteles benyújtani az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottságnak, a hatóanyagnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvtervezettel vagy a piacról való kivonásról szóló határozattervezettel együtt. A felperesek úgy vélik, hogy a Bizottság e tekintetben semmiféle mérlegelési jogkörrel nem rendelkezik.

188 Márpedig a Bizottság nem teljesítette az irányelv- vagy határozattervezet előírt határidőn belüli előterjesztésére irányuló kötelezettségét.

189 A Bizottság egyébként nem terjesztette szavazásra irányelvre irányuló javaslatát sem az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2005. július 14–15-i ülésén, sem pedig az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2005. szeptember 22–23-i ülésén. Ezután több alkalommal is – 2006 júliusában, szeptemberében és novemberében, majd pedig 2007 januárjában – így járt el.

190 A felperesek lényegében úgy vélik, hogy a Bizottság ily módon megsértette a komitológiai határozatban előírt eljárást. Ha ugyanis az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság nem ért egyet a Bizottság javaslatával, úgy az javaslatot köteles a Tanács elé terjeszteni. A Bizottság – azzal, hogy így járt el – megakadályozta, hogy a Tanács ellássa a jogalkotási munkában betöltendő szerepét, és túllépte a felhatalmazáson alapuló jogkörök hatályát, megsértve ezzel az EK 5.cikket és EK 7. cikket, valamint a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdését.

191 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

192 A 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdése értelmében a Bizottság – legkésőbb hat hónappal az EÉBH véleményének beérkezése után – áttekintő jelentéstervezetet nyújt be. A végleges áttekintő jelentés alapján a bizottságnak benyújt a hatóanyagnak az irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvtervezetet, adott esetben meghatározva e felvétel feltételeit, beleértve annak határidejét, vagy a 91/414 irányelv 8. cikke (2) bekezdése negyedik albekezdésének megfelelően a hatóanyagot tartalmazó növényvédő szerekkel kapcsolatos engedély visszavonásáról, ekként pedig a hatóanyag említett irányelv I. mellékletébe való felvételének megtagadásáról szóló, a tagállamoknak címzett, indokolással ellátott határozattervezetet.

193 A 451/2000 rendelet 8. cikkének (9) bekezdése előírja, hogy amennyiben a Bizottság a (8) bekezdéssel összhangban irányelvtervezetet vagy határozattervezetet nyújt be, akkor azzal egyidejűleg végleges áttekintő jelentés formájában benyújtja a bizottság vizsgálatának következtetéseit is, amit fel kell jegyezni az ülés összefoglaló jegyzőkönyvében.

194 Meg kell tehát állapítani, hogy a 451/2000 rendelet 8. cikke két szakaszt különböztet meg: az áttekintő jelentéstervezet benyújtásának szakaszát – amelynek az EÉBH véleményének beérkezése után legkésőbb hat hónapon belül sorra kell kerülnie –, valamint a végleges áttekintő jelentés alapján irányelv- vagy határozattervezet benyújtásának szakaszát, amelyre nem vonatkozik e határidő tiszteletben tartása.

195 Következésképpen nem lehet helyt adni a felperesek azon érvelésének, amelyben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a bizottság első ülésekor köteles volt egyidejűleg az áttekintő jelentéstervezetet, valamint a határozat- vagy irányelvtervezetet benyújtani.

196 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben az EÉBH szakvéleményét 2005. március 14-én fogadták el.

197 Nem vitatott, hogy az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság jogalkotási munkacsoportjában a Bizottságnak a trifluralin 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvére irányuló javaslat előzetes tervére vonatkozó első eszmecserére annak 2005. július 14–15-i ülésén került sor.

198 Az sem vitatott, hogy (a 2005. június 21-i dokumentumban szereplővel azonos hivatkozást tartalmazó) irányelvre irányuló javaslat előzetes terve és a 2005. szeptember 15-i keltezésű előzetes áttekintő jelentéstervezet – amelyeket tehát a Bizottság láthatóan a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt hat hónapos határidőn belül fogadott el – szerepelt a jogalkotási munkacsoport Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság 2005. szeptember 22–23-i ülésének keretében megtartott ülésének napirendjén.

199 A Bizottság jelzi, hogy nem tartotta tiszteletben az áttekintő jelentéstervezet benyújtására vonatkozó hat hónapos határidőt, valamint hogy e dokumentumnak csupán az értékelés keretében felhasznált vizsgálatok listáját tartalmazó mellékletét nyújtották be a jogalkotási munkacsoport ezen ülésén. A Törvényszék azonban megállapítja, hogy az általa feltett kérdésekre adott válaszokban a Törvényszék számára mellékletben közölt áttekintő jelentéstervezetet ezen ülést követően módosították, ami alapján azt lehet gondolni, hogy ez alkalommal ezt a tervezetet is a munkacsoport elé terjesztették.

200 Mindazonáltal, még akkor is, ha – a Bizottság érvelését követve – úgy kellene vélni, hogy áttekintő jelentéstervezetének előterjesztésekor a hat hónapos határidő már lejárt, meg kell állapítani, hogy e határidő túllépése – amihez a 451/2000 rendelet semmilyen szankciót nem rendel – nem érintette a megtámadott határozatban foglaltakat.

201 Elsősorban arra kell figyelemmel lenni, hogy a komitológiai határozatban előírt eljárás a jogalkotási munkacsoport keretében 2005. július 14–15-én lezajlott eszmecsere alkalmával indult.

202 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság és annak jogalkotási munkacsoportja között a Bizottság által alkalmazni kívánt mesterséges különbségtétel nem releváns a komitológiával, valamint a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) és (9) bekezdésében előírt eljárással kapcsolatos szabályok alkalmazhatóságát illetően, mivel – amint azt a Bizottság beismerte – a bizottság és a jogalkotási munkacsoport ugyanazokból a személyekből áll.

203 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy olyan rendelkezés hiányában, amely kifejezetten vagy hallgatólagosan előírná az ügyben szereplőhöz hasonló eljárási határidő túllépésének következményeit, az ilyen túllépés csak akkor vonhatja maga után azon jogi aktus teljes vagy részleges megsemmisítését, amelynek az elfogadására irányuló eljárásban irányadó a szóban forgó határidő, ha bizonyításra került, hogy e feltételezett szabálysértés hiányában ezen jogi aktus tartalma eltérő lehetett volna (lásd a Törvényszék T-299/05. sz., Shanghai Excell M & E Enterprise és Shanghai Adeptech Precision kontra Tanács ügyben 2009. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2009., II-565. o.] 138. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

204 A felperesek e tekintetben lényegében azzal érvelnek, hogy ha a megtámadott határozatot az előírt határidőn belül elfogadták volna, akkor a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételére vonatkozó döntés született volna, mivel az EÉBH annak felvételét ajánlotta.

205 Először is, emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH szakvéleménye nem ajánlotta a trifluralin I. mellékletbe való felvételét (lásd a fenti 89. és 92. pontot). Következésképpen nem lehet azt állítani, hogy kétségkívül kedvező lett volna a felperesek számára az a határozat, amelyet el kellett volna fogadni.

206 Továbbá mindenesetre, a Bizottság eredetileg a felvételt javasolta. Ugyanis csak a bizottság keretében folytatott viták során módosították a határozatban foglaltakat, amint azzal maguk a felperesek is egyetértenek.

207 Végül pedig – a felperesek állításával ellentétben – a megtámadott határozat nem vette figyelembe a POP-kritériumokat (lásd a fenti 175–185. pontot).

208 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperesek továbbra sem tudják bizonyítani, hogy az áttekintő jelentéstervezet benyújtására vonatkozó hat hónapos határidő tiszteletben tartása megváltoztathatta volna a megtámadott határozatban foglaltakat.

209 Következésképpen a felperesek e kérdésre vonatkozó érvelését el kell utasítani.

210 Másodszor – mivel az áttekintő jelentéstervezet az egyetlen olyan aktus, amelyet a Bizottságnak a 451/2000 rendelet 8. cikke (8) bekezdésének megfelelően a hat hónapos határidőn belül elő kell terjesztenie – el kell utasítani a felperesek azon érvelését is, amely szerint az irányelvre irányuló javaslatot szintén hat hónapos határidőn belül kellett volna előterjeszteni.

211 Harmadszor, a komitológiai határozat 5. cikkének (4) bekezdéséből az következik, hogy amennyiben a tervezett intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyilvánított véleményt, a Bizottság a meghozandó intézkedésekről haladéktalanul javaslatot terjeszt a Tanács elé, és erről tájékoztatja az Európai Parlamentet.

212 Emlékeztetni kell arra, hogy a jelen ügyben a Törvényszék által feltett kérdésekre a Bizottság által adott válaszokban nyújtott információkból, valamint a különböző ülések jegyzőkönyv-kivonataiból kitűnik, hogy a trifluralin sorsát az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság jogalkotási munkacsoportjának 2005. július 14–15-i, szeptember 22–23-i és november 17–18-i, 2006. január 26–27-i, április 3–4-i, május 22–23-i, július 13–14-i, szeptember 25–26-i és november 23–24-i, végül pedig 2007. január 22–23-i és március 15–16-i ülésein megvitatták azelőtt, hogy azt 2007. március 16-án – 23 tagállam szavazatának többsége mellett – megszavazták volna.

213 A felvétel megtagadásáról szóló határozatra irányuló javaslatot tehát – a felperesek állításával ellentétben – csak egyetlen alkalommal, 2007. március 16-án bocsátották szavazásra, amely szavazás lezárásakor a javaslat megkapta az elfogadásához szükséges minősített többséget.

214 Következésképpen nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy – mivel nem terjesztett haladéktalanul javaslatot a meghozandó intézkedésekről a Tanács elé – megsértette a komitológiai határozat 5. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseit.

215 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a bizottság nem fogadott el a javasolt intézkedésekkel ellentétes véleményt, és nem is volt olyan helyzetben, hogy ne tudja megszerezni az akár a javasolt intézkedések melletti, akár azok elleni minősített többséget.

216 Márpedig kizárólag ebben a két esetben feladata a Bizottságnak az, hogy e rendelkezés értelmében haladéktalanul a Tanácshoz forduljon.

217 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság terhére róható-e az, hogy a jelen ügyben 20 hónapig nem terjesztette szavazásra az intézkedésre irányuló javaslatot.

218 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a C-151/98. P. sz., Pharos kontra Bizottság ügyben 1999. november 18-án hozott ítéletében (EBHT 1999., I-8157. o.) megerősítette, hogy az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 224., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 10. kötet, 111. o.) 8. cikke (3) bekezdésének b) pontja nem határozza meg pontosan azt a határidőt, amelyen belül a Bizottságnak a meghozandó intézkedésekre vonatkozó javaslatot a Tanács elé kell terjesztenie, valamint hogy – éppen ellenkezőleg – a közösségi jogalkotó a

„haladéktalanul" kifejezés alkalmazásával amellett, hogy kötelezi a Bizottságot, hogy gyorsan járjon el, bizonyos mérlegelési mozgásteret biztosít számára (a fent hivatkozott ítélet 25. pontja).

219 A Bíróság ezenfelül kimondta, hogy a Bizottság számára nyitva álló különféle cselekvési lehetőségek vizsgálata tekintetében a számára rendelkezésre álló határidőt az érintett ügy összetettsége alapján kell felmérni. Márpedig a fenti 218. pontban említett, a Pharos kontra Bizottság ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó anyag használata által jelentett kockázat első alkalommal a szabályozási bizottság szintjén merült fel, amelynek keretében négy küldöttség ellenezte a Bizottság tervezetét, hat küldöttség pedig tartózkodott a szavazástól. E körülmények között a Bíróság szerint az a tizenegy hónapos időtartam, amely idő alatt a Bizottság először hat hónapig felülvizsgálta a dossziét, majd második tudományos szakvéleményt kért, nem tekinthető túlzottan hosszú időszaknak (a fenti 218. pontban hivatkozott, Pharos kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 30–32. pontja).

220 Egyebekben, a Bíróság a C-244/95. sz. Moskof-ügyben 1997. november 20-án hozott ítéletében (EBHT 1997., I-6441. o.) – valamely irányítóbizottsági, nem pedig szabályozási bizottsági eljárás tiszteletben tartása kapcsán – kimondta, hogy a kompromisszumos lehetőségek feltárása nem értelmezhető a minden más küldöttség által már jóváhagyott eredeti szöveg hallgatólagos visszavonásaként. Az ettől eltérő döntés eredményeként a bizonyos küldöttségek által tapasztalt problémák megoldására irányuló kompromisszumra tett minden kísérlet nehezebbé válna, mivel a Bizottság már nem merné vállalni annak kockázatát, hogy ne fogadjon el haladéktalanul egy jóváhagyott szöveget. Az ehhez hasonló megoldás több kárt okozna az irányítóbizottsági eljárások megfelelő lefolytatásában, mint annak eltűrése, hogy valamely szöveg irányítóbizottság általi megszavazása és e szövegnek a Bizottság által rendeletként való elfogadása között a bizonyos küldöttségek által felvetett problémák megfelelőbb megoldására alkalmas kompromisszumos lehetőségek megvizsgálásához szükséges ésszerű idő teljen el (a fent hivatkozott Moskof-ügyben hozott ítélet 40. pontja).

221 Ebből az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy kedvezőtlen szavazást követően, illetve amennyiben a javasolt intézkedés mellett vagy ellen való szavazáshoz szükséges minősített többség nem érhető el, a Bizottság törekedhet a kompromisszumra a bizottságon belül, ennek megtétele céljából pedig – a dosszié bonyolultságának, összetettségének és érzékenységének függvényében – bizonyos idővel rendelkezik az előtt, hogy a Tanácshoz fordulna.

222 Más szóval, annak értékelése céljából, hogy a Bizottság haladéktalanul járt-e el, azt kell ellenőrizni, hogy a Bizottság – figyelemmel az ügy körülményeire – ésszerű időn belül cselekedett-e, és széles mérlegelési mozgásteret kell számára biztosítani ahhoz, hogy kompromisszum születhessen.

223 Következésképpen, és lévén szó szabályozási bizottságról, még inkább az a helyzet, hogy a Bizottságnak – az ügy bonyolultságának, összetettségének és titkosságának függvényében – az időt tekintve széles mérlegelési mozgástérrel kell tudnia rendelkezni ahhoz, hogy mielőtt valamely intézkedéstervezetet szavazásra bocsát, a bizottságon belül kompromisszumra törekedhessen.

224 A jelen ügyben nyilvánvalóan ez a helyzet, mivel a trifluralin sorsát az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság jogalkotási munkacsoportjának 2005 júliusa és 2007 márciusa között tartott ülésein rendszeresen megvitatták (lásd a fenti 212. pontot).

225 Ily módon nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy nem tartotta be a komitológiai határozatban meghatározott eljárással kapcsolatos szabályokat. Következésképpen a jogalapot el kell utasítani.

Az arra alapított negyedik jogalapról, hogy az alkalmazandó eljárási határidőket – a 451/2000 rendelet 8. cikke (7) és (8) bekezdésének megsértésével – nem tartották tiszteletben

226 A felperesek lényegében előadják, hogy a 91/414 irányelv az értékelési eljárás keretében betartandó eljárási határidőket ír elő. Ezeket a határidőket többek között az EÉBH-val és a Bizottsággal szemben határozták meg. A felperesek arra hivatkoznak, hogy több ilyen határidőt sem tartottak tiszteletben, amit végeredményben a Bizottság sem vitat.

227 Ily módon az EÉBH – azzal, hogy szakvéleményét 2005. március 14-én továbbította a Bizottságnak – nem tartotta be a szakvéleményének meghozatalára vonatkozóan vele szemben meghatározott határidőt, ami a jelen esetben 2004. július 10-én járt le. A Bizottság – a maga részéről – csupán 2007 márciusának közepén bocsátotta szavazásra irányelvre irányuló javaslatát. Márpedig a felvételre vagy a felvétel megtagadására vonatkozó javaslattervezetet főszabályként az EÉBH véleményének beérkezését követő hat hónapos határidőn belül, azaz a jelen esetben 2005. szeptember 13-án kellett volna előterjeszteni, a Bizottság pedig csak 2007. szeptember 20-án – azaz több mint két évvel az EÉBH szakvéleményének beérkezése után – hozta meg a megtámadott határozatot.

228 Márpedig ez a 451/2000 rendelet 8. cikke (7) és (8) bekezdése megsértésének, azaz lényeges eljárási szabály megsértésének minősül, ami azzal a következménnyel járt, hogy a megtámadott határozat nem az értékelés időpontjában meglévő tudományos ismereteken alapult. A felperesek szerint ugyanis az EÉBH véleményét 2004. július 10-én kellett volna meghozni. Márpedig a POP-ok kérdése – ami, véleményük szerint, végső soron meghatározta a felvétel megtagadását – csupán az utolsó értékelő ülésen, 2005 februárjában – azaz hét hónappal később – merült fel. Következésképpen a megtámadott határozat ettől eltérő lett volna, ha az EÉBH szakvéleményét megfelelő időben hozták volna meg.

229 A felperesek ezenfelül lényegében előadják, hogy semmi nem gátolta a Bizottságot abban, hogy részükre további határidőket biztosítson, mivel maga a Bizottság és az EÉBH sem tartotta be a velük szemben meghatározott határidőket.

230 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

231 Először is, mivel az áttekintő jelentéstervezet az egyetlen olyan aktus, amelyet a Bizottságnak a 451/2000 rendelet 8. cikke (8) bekezdésének megfelelően a hat hónapos határidőn belül elő kell terjesztenie, el kell utasítani a felperesek azon érvelését, amely szerint az irányelvre irányuló javaslatot szintén hat hónapos határidőn belül kellett volna előterjeszteni (lásd a fenti 210. pontot).

232 Másodszor, meg kell jegyezni, hogy nem vitatott az, hogy az EÉBH nem tartotta be a jelentésének előterjesztésére vonatkozóan meghatározott határidőt.

233 Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy ezen eljárási határidő túllépésének következményeit az alkalmazandó rendelet sem kifejezetten, sem pedig hallgatólagosan nem írja elő.

234 Következésképpen azt kell megvizsgálni, hogy e szabálysértés hiányában helytállók-e a felperesek azon állításai, amelyek szerint az említett aktus más tartalommal rendelkezhetett volna, mivel a hatóanyagnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő mérlegelését nem vették volna figyelembe, ha a szakvéleményt megfelelő időben elfogadják (lásd a fenti 228. pontot).

235 Márpedig egyrészről az EÉBH szakvéleményéből kifejezetten az következik (lásd a fenti 28. pontot), hogy a hatóanyagnak a POP-kritériumok tekintetében történő értékelését az EÉBH nem vette figyelembe.

236 Másrészről a megtámadott határozat nem a hatóanyagnak a POP-kritériumok tekintetében történő értékelésén alapul (lásd a fenti 183. pontot).

237 Következésképpen a felperesek egyáltalán nem bizonyítják, hogy az aktus tartalma más lett volna, ha az EÉBH szakvéleményét megfelelő időben fogadták volna el. A negyedik jogalapot tehát el kell utasítani.

A megtámadott határozattal kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik jogalapról

238 A felperesek lényegében előadják, hogy a Bizottság nem fejti ki azokat az indokokat, amelyeknél fogva a trifluralin – véleménye szerint – a krónikus toxicitást illetően elfogadhatatlan kockázatot jelent. A trifluralin vízi élőlények tekintetében fennálló magas fokú toxicitásának puszta megállapítása ugyanis adott esetben – a felperesek szerint – veszély megállapítását jelenti, azonban ezt kockázatértékelésnek kellett volna követnie.

239 A Bizottság azt sem fejti ki, hogy miért nem vette figyelembe a felperesek által a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó további vizsgálatok keretében felhozott bizonyítékokat, holott a referens tagállam – ezek vizsgálatát követően – arra a következtetésre jutott, hogy nem áll fenn a krónikus toxicitás elfogadhatatlan kockázata.

240 Egyébiránt, mivel a referens tagállam és az EÉBH arra a következtetésre jutott, hogy a trifluralin esetében a bejelentett felhasználásokat illetően nem áll fenn kockázat az emberi egészségre nézve, a Bizottságnak ki kellett volna fejtenie, hogy miért tért el ezektől a következtetésektől, ezt pedig – a felperesek szerint – elmulasztotta megtenni.

241 A felperesek továbbá azzal érvelnek, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem említi sem a 850/2004 rendeletet, sem a POP-kritériumokat, sem pedig a TC-NES alcsoport által végzett vizsgálatot, holott – véleményük szerint – a megtámadott határozatban felhozott bizonyítékok arra engednek következtetni, hogy ezek azok a tényezők, amelyek alapján a Bizottság megváltoztatta véleményét, és amelyek eredményeként az a felvétel megtagadására irányuló döntést javasolt.

242 A felperesek azt is a Bizottság terhére róják, hogy nem fejtette ki azt, hogy a 850/2004 rendelet visszaható hatállyal való alkalmazása mennyiben volt igazolt, illetve hogy az mennyiben nem sérti a felperesek jogos bizalmát.

243 A felperesek végül úgy vélik, hogy – mivel a Bizottság eredetileg a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét javasolta – különösen fontos volt azon okok megismerése, amelyek alapján a Bizottság az eljárás során megváltoztatta véleményét.

244 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

245 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikk megsértésére alapított jogalap önálló, és elkülönül a nyilvánvaló mérlegelési hibára alapítottól. Ugyanis míg az előbbi, amely az indokolás hiányát vagy elégtelenségét célozza, az EK 230. cikk értelmében a lényeges eljárási szabályok megsértését, és olyan eljárásgátló jogalapot képez, amelyet a közösségi bíróságnak hivatalból kell figyelembe vennie, az utóbbi, amely a határozat érdemi jogszerűségével kapcsolatos, az ugyanazon EK 230. cikk értelmében a Szerződés alkalmazására vonatkozó jogi rendelkezés megsértését jelenti, amelyet a közösségi bíróság csak a felperes indítványára vehet figyelembe. Az indokolási kötelezettség tehát az indokolás megalapozottságához képest különálló kérdés (a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 67. pontja; a C-159/01. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én

hozott ítéletének [EBHT 2004., I-4461. o.] 65. pontja; a Törvényszék T-158/99. sz., Thermenhotel Stoiser Franz és társai kontra Bizottság ügyben 2004. január 13-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1. o.] 97. pontja, valamint a T-445/05. sz., Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management kontra Bizottság ügyben 2009. március 4-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-289. o.] 66. pontja).

246 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 253. cikkben előírt indokolásnak igazodnia kell az adott jogi aktus természetéhez, és az indokolásban világosan és egyértelműen ki kell fejteni a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelését, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét. Az indokolási kötelezettséget az adott eset körülményei alapján kell megítélni. Az indokolásban nem kell ismertetni az összes ténybeli és jogi jelentőséggel bíró elemet, mivel azt a kérdést, hogy valamely jogi aktus indokolása megfelel-e az EK 253. cikk követelményeinek, nemcsak annak szövege alapján kell megítélni, hanem összefüggései és az érintett területre vonatkozó összes jogi rendelkezés alapján is. Különösen a Bizottságnak nem kell állást foglalnia az érdekeltek által elé terjesztett minden érvet illetően, hanem elég, ha a határozat rendszerét illetően alapvető fontossággal bíró tényeket és jogi érveket ismerteti (lásd a fenti 245. pontban hivatkozott Associazione italiana del risparmio gestito és Fineco Asset Management kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 67. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

247 Emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH szakvéleményében lényegében kifejti megállapításait, de amelyben – a szakértői értékelés elvégzésekor rendelkezésre álló tudományos ismeretekre tekintettel – a trifluralin ártalmatlanságával kapcsolatos bizonytalanságainak is hangot ad.

248 A kérdés tehát az, hogy egyrészről az EÉBH szakvéleményének tartalma, másrészről pedig a megtámadott határozat tartalma és indokolása elégségesen megfelel-e egymásnak.

249 Márpedig meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat kifejti azokat a tudományos indokokat, amelyek alapján a Bizottság – az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság egyetértésével – úgy vélte, hogy a szóban forgó hatóanyagot nem szabad felvenni a 91/414 irányelv I. mellékletébe.

250 Ezen indokolás alapján továbbá azt is meg lehet érteni, hogy a Bizottság – tekintettel széles mérlegelési jogkörére – miért nem választotta az EÉBH által előirányzott azon lehetőséget, hogy a trifluralint – bizonyos feltételek tiszteletben tartása mellett – vegyék fel a 91/414 irányelv I. mellékletébe.

251 Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat indokolása elegendő volt ahhoz, hogy a Törvényszék számára lehetővé tegye a felülvizsgálat elvégzését, valamint hogy foglalkozzon a felperesek által a keresetükben előadott különféle jogalapokkal.

252 Következésképpen a megtámadott határozat nem sérti az indokolási kötelezettséget.

253 Ezt a következtetést a felperesek által jogalapjuk alátámasztására előterjesztett érvek sem kérdőjelezik meg.

254 A felperesek elsősorban nem megalapozottan érvelnek azzal, hogy a megtámadott határozat mindössze a trifluralinból eredő veszélyek, és nem a kockázatok mérlegelésén alapul (lásd különösen a megtámadott határozat (5) preambulumbekezdését; lásd a fenti 159. pontot).

255 A felperesek másodsorban nem hivatkozhatnak érvényesen arra, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálat keretében az általuk felhozott bizonyítékokat, amely vizsgálat alapján a referens tagállam arra a következtetésre jutott, hogy nem áll fenn a krónikus toxicitás

elfogadhatatlan kockázata. Ezt a vizsgálatot ugyanis nem kérték a bejelentőktől (lásd a fenti 128. pontot), és azt semmi esetre sem nyújthatták be a teljes dosszié előterjesztése után, amelyet a 451/2000 rendelet 6. cikke (1) és (3) bekezdésének megfelelően be kellett nyújtaniuk. Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság jogalkotási munkacsoportjának 2007. március 15–16-i ülését követően a referens tagállam Görög Köztársaság jegyzőkönyvbe vetette, hogy hajlandó a trifluralin felvételének megtagadására irányuló javaslat mellett szavazni azért, hogy a bejelentők kihasználhassák a következő 18 hónapot, és hivatalosan benyújthassák a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot, valamint hogy – referens tagállamként – lehetővé váljon számára annak hivatalos értékelése.

256 Harmadsorban – mivel a megtámadott határozat nem a trifluralinnak 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésén, hanem kizárólag az anyagnak a 91/414 irányelv kritériumai tekintetében történő értékelésén alapul, amint azt a megtámadott határozat (4)–(7) preambulumbekezdése tanúsítja – a felperesek nem róhatják fel a Bizottságnak, hogy nem fejtette ki azt, hogy a megtámadott határozat miért az ehhez hasonló értékelésen alapul.

257 Negyedsorban igaz az, hogy a Bizottság az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság – még közelebbről a jogalkotási munkacsoport – keretében a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételéről szóló irányelvre irányuló javaslat előterjesztésével kezdte meg a vitát. Mindazonáltal ugyanúgy igaz, hogy az ehhez hasonló javaslat – *per definitionem* – változhat az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság keretében lezajló viták során (lásd a fenti 221. pontot). Márpedig a jelen esetben a megtámadott határozat indokolása lehetővé teszi az elfogadását igazoló tudományos indokok megértését. Nem lehet azonban megkövetelni azt, hogy ez az indokolás az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság keretében lezajlott szövevényes vitákat visszaadja.

258 Következésképpen az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A közösségi jog alapelveinek megsértésére alapított hatodik jogalapról, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított, a második jogalap első részének alátámasztására előterjesztett kifogásról

– A hatodik jogalap jogbiztonság, visszaható hatály tilalma és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított első részéről, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított, a második jogalap első részének alátámasztására előterjesztett kifogásról

259 Elsősorban, a felperesek szerint az, hogy a referens tagállam és az EÉBH további vizsgálatot kért tőlük, jogosan keltette bennük azt a hitet, hogy ezt a vizsgálatot értékelni fogják és figyelembe fogják venni a trifluralin értékelése céljából. A Bizottság véleménye szerint azonban ezt a vizsgálatot a határidő lejárta után nyújtották be, továbbá úgy vélte, hogy emiatt azt nem tudja figyelembe venni, és ezt az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság tudomására is hozta – ezzel pedig megsértette a felperesek jogos bizalmát.

260 Másodsorban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság ily módon – a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésével – nem vette figyelembe a rendelkezésre álló legfrissebb tudományos ismereteket, valamint a tudományos és technikai ismeretek állását.

261 Harmadsorban a felperesek előadják, hogy a 451/2000 rendelet vonatkozó rendelkezéseire tekintettel jogosan hitték azt, hogy a megtámadott határozat az EÉBH véleményén fog alapulni, amely – véleményük szerint – a hatóanyagnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét ajánlotta. Lévén, hogy a megtámadott határozat nem ezen a következtetésen alapult, ezért – a felperesek szerint – megsértették jogos bizalmukat.

262 Negyedsorban, a Bizottság visszaható hatállyal alkalmazta a 850/2004 rendeletet, ekként pedig módosította az értékelés során alkalmazandó rendelkezéseket. Ily módon a felperesek nem tudták jogaikat egyértelműen meghatározni, illetve nem tudták megállapítani az e jogok fenntartásához megfelelő intézkedéseket. Az egyértelműség és az előreláthatóság e hiánya miatt a Bizottság a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveit is megsértette.

263 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

264 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a jogbiztonság elve, amely a közösségi jog általános elvei közé tartozik, különösen azt követeli meg, hogy a jogi rendelkezések egyértelműek, pontosak és hatásaikat illetően előre láthatók legyenek, különösen olyankor, amikor a magánszemélyekre és a vállalkozásokra nézve kedvezőtlen következményeik lehetnek (lásd a Bíróság C-158/07. sz. Förster-ügyben 2008. november 18-án hozott ítéletének [EBHT 2008., I-8507. o.] 67. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

265 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében egyébként a bizalomvédelemhez való jog minden olyan magánszemélyre kiterjed, akinek a helyzete akként jellemezhető, hogy a közösségi közigazgatás egyértelmű biztosítékok adásával jogos bizalmat keltett benne (a Bíróság C-37/02. és C-38/02. sz., Di Lenardo és Dilexport egyesített ügyekben 2004. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-6911. o.] 70. pontja, a Törvényszék T-203/96. sz., Embassy Limousines & Services kontra Parlament ügyben 1998. december 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-4239. o.] 74. pontja; ebben az értelemben lásd szintén a fenti 95. pontban hivatkozott Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 153. pontját). Ilyen biztosítéknak minősül a közlés formájától függetlenül a feljogosított és megbízható forrásból származó pontos, feltétlen és egybehangzó tájékoztatás (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-82/98. P. sz., Kögler kontra Bíróság ügyben 2000. május 25-én hozott ítéletének [EBHT 2000., I-3855. o.] 33. pontját). Azonban a közigazgatás nyújtotta biztosíték hiányában senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére (a Bíróság C-506/03. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2005. november 24-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 58. pontja, valamint a C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott

ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 147. pontja). Ezen túlmenően kizárólag az alkalmazandó szabályokkal összhangban álló biztosítékok kelthetnek jogos bizalmat (a Törvényszék T-347/03. sz., Branco kontra Bizottság ügyben 2005. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 2005., II-2555. o.] 102. pontja, a T-282/02. sz., Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság ügyben 2006. február 23-án hozott ítéletének [EBHT 2006., II-319. o.] 77. pontja, valamint T-334/07. sz., Denka International kontra Bizottság ügyben 2009. november 19-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-4205. o.] 132. pontja).

266 Először is – anélkül, hogy ellenőrizni kellene azt, hogy a felperesek a jelen ügy körülményei között kaphattak-e pontos biztosítékokat arra, hogy a referens tagállam vagy az EÉBH kérelmére vizsgálatot nyújthatnak be – ezek a biztosítékok semmilyen módon nem keletkeztethetnek jogos bizalmat számukra, mivel a 451/2000 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése kifejezetten előírja, hogy új vizsgálatok már nem nyújthatók be akkor, ha az EÉBH már megkezdte a hatóanyag vizsgálatát, valamint hogy csak az alkalmazandó szabályoknak megfelelő biztosítékok keletkeztethetnek jogos bizalmat.

267 Másodszor, mivel a bejelentőktől semmilyen további vizsgálatot nem kértek, nem lehet a Bizottság terhére róni, hogy nem vette figyelembe azt a vizsgálatot, amelyet a felperesek a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozóan késedelmesen benyújtottak.

268 Harmadszor, mivel a 451/2000 rendelet nem tartalmaz semmiféle utalást arra vonatkozóan, hogy a Bizottságot kötné az EÉBH szakvéleményeinek tartalma, ekként pedig ne rendelkezne semmilyen mérlegelési jogkörrel (lásd a fenti 87. és 88. pontot), a felperesek nem hivatkozhatnak érvényesen arra, hogy megsértették jogos bizalmukat amiatt, hogy ez a rendelet azt a hitet kelthette bennük, hogy a Bizottság szükségszerűen követni fogja az EÉBH szakvéleményét, amely a hatóanyagnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvételét ajánlotta, ami – mindent egybevetve – nem igaz (lásd a fenti 89. pontot).

269 Negyedszer, mivel a megtámadott határozat nem a trifluralinnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésén alapult, a felperesek nem hivatkozhatnak érvényesen arra, hogy a hatóanyag 91/414 irányelv tekintetében történő értékelésének keretében az e rendelet visszaható hatályú alkalmazása miatt sérült volna a jogbiztonság elve. Ugyanez érvényes a felperesek azon állítására, amely szerint ily módon jogos bizalmukat is megsértették.

270 Következésképpen a hatodik jogalap első részét, a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított, a második jogalap első részének alátámasztására előterjesztett kifogáshoz hasonlóan el kell utasítani.

– A hatodik jogalapnak a védelemhez való jog és a tisztességes meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított második részéről

271 A felperesek lényegében előadják, hogy amennyiben a Bizottság jogosan alkalmazta a 850/2004 rendeletet, akkor az alkalmazandó határidők meghosszabbításával és – védelmük biztosítása céljából – észrevételek előterjesztésének lehetővé tételével megfelelő lehetőséget kellett volna biztosítania számukra jogaik védelmére.

272 A Bizottság ily módon megsértette a tisztességes meghallgatáshoz való jogot, amely a gondos ügyintézés elvének elválaszthatatlan részét képezi.

273 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

274 Mivel a megtámadott határozat nem a trifluralinnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésén alapult, a felperesek érvelése hatástalan, következésképpen pedig el kell utasítani.

– A hatodik jogalap arányosság elvének megsértésére alapított harmadik részéről

275 A felperesek mindenekelőtt előadják, hogy a trifluralin teljes körű betiltása aránytalan, mivel az EÉBH – véleményük szerint – úgy vélte, hogy a trifluralinnal kapcsolatos veszélyek a megfelelő felhasználási feltételek előírása révén kezelhetők.

276 Ezután előadják, hogy a Bizottság aránytalanul járt el, mivel nem vette figyelembe a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot és nem hosszabbította meg az alkalmazandó határidőket azért, hogy azt megfelelően figyelembe lehessen venni.

277 Végezetül azzal érvelnek, hogy a megtámadott határozat következtében szűkül a gyomirtó szerek kínálata, ami viszont súlyos következményekkel jár a gyomokkal és betegségekkel szemben folytatott küzdelemre nézve. A felperesek ebben a terméshozam csökkenésének, az élelmiszertermelés ebből következő csökkenésének, az Európai Unióban importok igénybevételének, végül pedig az áremelkedésnek a kockázatát látják. E tekintetben a megtámadott határozat a globális élelmiszerhiány kontextusában szintén aránytalan.

278 A Bizottság vitatja ezeket az állításokat.

279 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az arányosság elve a közösségi jog általános jogelve, amely megköveteli, hogy a közösségi intézmények aktusai ne haladják meg a szóban forgó szabályozás által kitűzött, jogos cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott hátrányok nem lehetnek aránytalanok az elérendő céllal (a Bíróság C-137/85. sz., Maizena és társai ügyben 1987. november 18-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 4587. o.] 15. pontja, a fenti 145. pontban hivatkozott Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítélet 411. pontja, és a fenti 95. pontban hivatkozott Bayer CropScience és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 223. pontja).

280 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság számára széles mérlegelési jogkört kell elismerni, amikor valamely anyagnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe történő felvétele eljárásának keretében kockázatkezelési intézkedéseket fogad el. Ez a terület ugyanis többek között politikai választást, továbbá összetett értékelést követel meg (lásd a fenti 86. pontot). Kizárólag valamely intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által elérni kívánt célkitűzéshez képest nyilvánvaló alkalmatlansága érintheti az említett intézkedés jogszerűségét (a Bíróság C-189/01. sz., Jippes és társai ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-5689. o.] 82. pontja, a fenti 145. pontban hivatkozott, Pfizer Animal Health kontra Tanács ügyben hozott ítéletének 412. pontja, valamint a fenti 145. pontban hivatkozott Alpharma kontra Tanács ügyben hozott ítélet 177–180. pontja).

281 A jelen ügyben – mivel helytelen azt állítani, hogy az EÉBH szakvéleménye a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét ajánlotta (lásd a fenti 89. pontot) – meg kell állapítani, hogy a felperesek által a trifluralin teljes betiltásának aránytalan jellegére vonatkozó érvelésük alátámasztására előadott kifogás ténybeli hibában szenved.

282 Igaz az, hogy az EÉBH szakvéleménye – arra az esetre, ha a Bizottság a trifluralin felvételét javasolná – az értékelési eljárás során nyilvánvalóvá vált kockázatok kezelését lehetővé tevő ajánlásokat tartalmaz.

283 Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy megfelel a 451/2000 rendelet 8. cikkének (7) bekezdésében szereplő rendelkezéseknek az, hogy abból, hogy az EÉBH ilyen ajánlásokat terjesztett elő, nem lehet azt a következtetést levonni, hogy az EÉBH a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét ajánlotta, valamint hogy a Bizottság mindenesetre széles mérlegelési jogkörrel rendelkezett a számára meghatározott célok hatékony megvalósítása érdekében, tekintettel az ezen a területen általa elvégzendő összetett műszaki értékelésekre (lásd a fenti 87. pontot és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a fenti 92. és 93. pontot).

284 Ezen túlmenően meg kell állapítani, hogy a Bizottság beadványaiban és a tárgyaláson lényegében azzal érvelt – anélkül, hogy a felperesek ezt cáfolták volna –, hogy a trifluralinnak a 91/414 irányelv I. mellékletébe való korlátozott felvételét azért nem irányozták elő, mert a hatóanyagot puszta kockázatcsökkentő intézkedésekkel nem lehetett volna ellenőrzés alatt tartani, különösen a levegőben nagy távolságokra való terjedésére tekintettel és figyelemmel a szóban forgó anyag ártalmatlanságára vonatkozóan számos, még hiányzó adatra.

285 Következésképpen nem lehet nyilvánvalóan aránytalannak tekinteni azt, hogy a Bizottság nem javasolta a trifluralinnak – az EÉBH által vázolt feltételek melletti – a 91/414 irányelv I. mellékletébe való felvételét.

286 A Bizottságnak egyébiránt nem kellett figyelembe vennie a halak tekintetében fennálló krónikus toxicitásra vonatkozó vizsgálatot, és nem kellett meghosszabbítania a határidőket sem azért, hogy azt figyelembe lehessen venni (lásd a fenti 128. és 132. pontot). A megtámadott határozat állítólagosan aránytalan jellege tehát nem következhet abból, hogy ezt a vizsgálatot nem vették figyelembe, vagy hogy nem hosszabbították meg a határidőket azért, hogy azt figyelembe lehessen venni.

287 A felperesek továbbá nem terjesztenek elő egyetlen bizonyítékot sem azon állításaik alátámasztására, hogy a megtámadott határozat az általuk ismertetett hátrányos következményekkel jár, amelyek bizonyítanák a megtámadott határozat aránytalan jellegét.

288 Végül emlékeztetni kell arra, hogy az EÉBH véleményében a trifluralin jelentette számos kockázatot határozott meg.

289 Figyelemmel arra a széles mérlegelési jogkörre, amelyet a Bizottság részére biztosítani kell a számára meghatározott célok hatékony megvalósítása érdekében, tekintettel az általa elvégzendő összetett műszaki értékelésekre, meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozat nem tűnik nyilvánvalóan aránytalannak.

290 A hatodik jogalap harmadik része tehát teljes mértékben megalapozatlan, és azt – ebből adódóan – el kell utasítani.

291 Következésképpen a hatodik, egyben utolsó jogalapot, ennélfogva pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

292 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes feleket kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell őket a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Dow AgroSciences Ltd, és az a 20 másik felperes, amely nevét a melléklet tartalmazza, saját költségein felül az Európai Bizottságnál felmerült költségeket is viseli.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. szeptember 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Melléklet

Dow AgroSciences Ltd (székhelye: Hitchin [Egyesült Királyság]),

Makhteshim-Agan Holding BV (székhelye: Rotterdam [Hollandia]),

Makhteshim Agan International Coordination Center (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

Dintec Agroquímica – Produtos Químicos, Lda (székhelye: Funchal [Portugália]),

Finchimica SpA (székhelye: Manerbio (Olaszország),

Dow Agrosciences BV (székhelye: Rotterdam),

Dow AgroSciences Hungary kft (székhelye: Budapest [Magyarország]),

Dow AgroSciences Italia Srl (székhelye: Milánó [Olaszország]),

Dow AgroSciences Polska sp. z o.o. (székhelye: Varsó [Lengyelország]),

Dow AgroSciences Iberica, SA (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

Dow AgroSciences s.r.o. (székhelye: Prága [Cseh Köztársaság]),

Dow AgroSciences LLC (székhelye: Indianapolis, Indiana [Amerikai Egyesült Államok]),

Dow AgroSciences GmbH (székhelye: Stade [Németország]),

Dow AgroSciences Export (székhelye: Mougins [Franciország]),

Dow AgroSciences (székhelye: Mougins),

Dow AgroSciences Danmark A/S (székhelye: Lyngby-Taarbæk [Dánia]),

Makhteshim-Agan, Poland sp. z o.o. (székhelye: Varsó),

Makhteshim-Agan (UK) Ltd (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

Makhteshim-Agan France (székhelye: Sèvres [Franciország]),

Makhteshim-Agan Italia Srl (székhelye: Bergamo [Olaszország]),

Alfa Agricultural Supplies SA (székhelye: Halardri [Görögország]).

Tartalomjegyzék

Az alapügy tényállása ..... II - 5944

Eljárás és a felek kérelmei ..... II - 5963

A jogkérdésről ..... II - 5965

A – A jogvita tárgyáról ..... II - 5965

B – Az ügy érdeméről ..... II - 5967

Az arra alapított első jogalapról, hogy a megtámadott határozat – a 451/2000 rendelet 8. cikke (8) bekezdésének megsértésével – nem az EÉBH jelentésén alapult, valamint hogy azt az alkalmazandó eljárási szabályok megsértésével fogadták el ..... II - 5968

A második jogalap nyilvánvaló értékelési hibákra alapított első és második részéről, amennyiben a Bizottság egyrészről nem tett eleget a rendelkezésre álló valamennyi tudományos bizonyíték – pontosabban a bejelentőktől kért vizsgálat – figyelembevételére irányuló kötelezettségnek, másrészről pedig hogy meg kellett volna hosszabbítania az alkalmazandó határidőket azért, hogy e további információk a rendelkezésére álljanak ..... II - 5973

A második jogalap azon nyilvánvaló értékelési hibára alapított harmadik részéről, hogy a Bizottság megállapításait semmilyen tudományos bizonyíték nem támasztja alá ..... II - 5981

Egyrészről a 850/2004 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével kapcsolatos jogellenességi kifogásról, másrészről pedig a második jogalap arra alapított negyedik részéről, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a trifluralinnak a 850/2004 rendelet tekintetében történő értékelésére, és hogy ezenfelül az ugyanezen rendeletben megállapított kritériumok alkalmazása során értékelési hibát vétett ..... II - 5989

Az arra alapított harmadik jogalapról, hogy a megtámadott határozatot nem az alkalmazandó jogalkotási eljárásnak megfelelően fogadták el, ekként pedig sérti az EK 5. cikket és 7. cikket, valamint a 451/2000 rendelet 8. cikkének (8) bekezdését és a komitológiai határozat 5. cikkét ..... II - 5993

Az arra alapított negyedik jogalapról, hogy az alkalmazandó eljárási határidőket – a 451/2000 rendelet 8. cikke (7) és (8) bekezdésének megsértésével – nem tartották tiszteletben ..... II - 6001

A megtámadott határozattal kapcsolatos indokolási kötelezettség megsértésére alapított ötödik jogalapról ..... II - 6003

A közösségi jog alapelveinek megsértésére alapított hatodik jogalapról, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított, a második jogalap első részének alátámasztására előterjesztett kifogásról ..... II - 6008

– A hatodik jogalap jogbiztonság, visszaható hatály tilalma és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított első részéről, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elveinek megsértésére alapított, a második jogalap első részének alátámasztására előterjesztett kifogásról ..... II - 6008

– A hatodik jogalapnak a védelemhez való jog és a tisztességes meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított második részéről ..... II - 6011

– A hatodik jogalap arányosság elvének megsértésére alapított harmadik részéről ..... II - 6012

A költségekről ..... II - 6015